

2^ο ΓΕΛ.ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΛΦΑΒΗΤΑ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΟΥΣ

Τμήμα: Β3

Καστοριά, Μάρτιος 2014

Τάξη: Β' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Τμήμα:Β3΄

1. Αθανασίου Βικτωρία-Μαρία
2. Βλάχου Πηνελόπη
3. Γερονίκου Ειρήνη
4. Γκέγκας Χρήστος
5. Ιωαννίδου Άρτεμις
6. Κεραμάρη Βασιλική
7. Κυρηττοπούλου Στυλιανή
8. Κυριάζος Αλέξανδρος
9. Λίτσκα Φωτεινή
- 10.Μασιακός Απόστολος
- 11.Μπάκαρης Θωμάς – Έκτωρ
- 12.Μπάτου Σοφία
- 13.Μπουρλή Σεβαστή
- 14.Ντολγκοπόλοβα Ντιάνα
- 15.Πετκανάς Μηνάς
- 16.Ρίζου Αφροδίτη
- 17.Σαπρανίδης Ευάγγελος
- 18.Τάσιος Φίλιππος
- 19.Τζήμα Καλλιόπη
- 20.Τόλκου Ματίνα
- 21.Τοπαλίδης Κοσμάς
- 22.Τσίκος Χρίστος
- 23.Χρυσανθοπούλου Αικατερίνη

Περίληψη

Τη φετινή χρονιά το Β3 του σχολείου μας ασχολήθηκε με την αναζήτηση πληροφοριών σχετικά με τα αλφάβητα που δημιουργήθηκαν κατά καιρούς στο κόσμο. Τέτοια αλφάβητα όπως: το Φοινικικό ,τα ιδεογράμματα , τα ιερογλυφικά ,τη γλώσσα των Αζτέκων (ναχουάτλ), το Κυριλλικό , το Κινέζικο , τα Greeklish , τα emoticons ,το φωνητικό αλφάβητο, τη νοηματική γλώσσα, τη γραφή Braille, το Ελληνικό αλφάβητο και τη Γραμμική Α΄ και Β΄. Η εργασία μας περιέχει πληροφορίες σχετικά με τη μορφή των αλφαβήτων , τους λόγους δημιουργίας και τους λόγους της ακμής και της παρακμής τους.

Summary

This year B3 of our school dealt with the search of information with regard to the alphabets that were created occasionally in the world. Such alphabets as: Foinikiko, the ideograms, ieroglyphics, the language of Aztecs (Nahuatl), Cyrillic, Chinese, Greeklish, emoticons, the phonetic alphabet, the sign language, the writing Braille, the Greek alphabet and the Linear A' and B'. Our work contains information with regard to the form of alphabets, the reasons of creation and the reasons of their decline and their decline.

Εισαγωγή

Η επικοινωνία δεν είχε πάντοτε την ίδια μορφή με την σημερινή. Ο άνθρωπος από τα πολύ παλιά χρόνια ένωθε την ανάγκη για επικοινωνία με τους συνανθρώπους του. Πρώτα ήρθε ο προφορικός λόγος (όχι όπως τον ξέρουμε σήμερα) αλλά όπως περνούσαν τα χρόνια οι άνθρωποι κατάλαβαν ότι δεν είναι ο πιο αξιόπιστος τρόπος. Πριν να φτάσουν στο αλφάβητο, μορφές επικοινωνίας όπως τα σήματα καπνού, ήταν πιο γνωστοί. Επόμενο βήμα ήταν ο γραπτός λόγος, ένα βήμα μεγάλο και δύσκολο. Οι άνθρωποι κατάλαβαν πως έπρεπε να διατηρήσουν κάποια κείμενα και ο προφορικός λόγος ήταν «επικίνδυνος» για την διαδικασία αυτή. Θέλησαν να καταγράψουν κάποια σημαντικά γεγονότα του παρελθόντος ώστε να τα μεταδώσουν στις επόμενες γενιές αναλλοίωτα και με όση περισσότερη ακρίβεια μπορούσαν. Τα πρώτα αλφάβητα που υπήρξαν ήταν το φοινικικό και το πρωτοσημιτικό αλφάβητο. Στη συνέχεια το ελληνικό (αποτελεί το πιο ολοκληρωμένο αλφάβητο) το λατινικό, το κυριλλικό κ.α.

Μέσα από πολλές μορφές επικοινωνίας (προφορικός λόγος, νοηματική) καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο πιο ασφαλής τρόπος επικοινωνίας είναι ο γραπτός λόγος. Με την καθιέρωση του γραπτού λόγου οδηγηθήκαμε στην ανάπτυξη του πολιτισμού. Τα γραπτά κείμενα γίνονται «αθάνατα» και αποθηκεύουν γνώσεις προηγούμενων γενεών. Ο γραπτός λόγος χαρακτηρίζεται από σαφήνεια, είναι πλούσιος σε λεξιλόγιο και είναι πιο προσεκτικά γραμμένος και συνταγμένος.

Αρχικά χωριστήκαμε σε ομάδες. Η κάθε ομάδα αποτελείται από πέντε άτομα τα οποία στη συνέχεια επέλεξαν το όνομα της ομάδας τους. Αποφασίσαμε με ποιο θέμα θα ασχοληθούμε. Η κάθε ομάδα επεξεργάστηκε διαφορετική κατηγορία του θέματος, βρήκε πληροφορίες από διάφορες πηγές και αφού συγκεντρώσαμε αυτά που χρειαζόμασταν φτιάξαμε την εργασία μας.

Τα τελευταία χρόνια λόγω ανάπτυξης της τεχνολογίας έχουν δημιουργηθεί διάφοροι τρόποι γραφής όπως τα greeklish. Κάποιοι υποστηρίζουν την θεωρία περί εξέλιξης της γλώσσας γιατί αφομοιώνονται στοιχεία από διαφορετικές γλώσσες και αυτό οδηγεί στην ανάπτυξή τη. Άλλοι πάλι εξαιτίας αυτής της αφομοίωσης θεωρούν τα greeklish και οποιαδήποτε άλλη μορφή ξενικής γλώσσας ως αλλοίωση. Και οι δύο απόψεις γίνονται δεκτές με την προϋπόθεση οι δύο πλευρές να προβάλλουν την σωστή και κατάλληλη επιχειρηματολογία.

Την παλαιότερη μορφή αλφαβήτου την βρήκαμε σε μια πινακίδα του Δισπηλιού Καστοριάς. Το αλφάβητο αυτό μαζί με την Γραμμική γραφή Α', την Γραμμική γραφή Β' και

τον δίσκο της Φαιστού αποτελούν επίσης αρχικές μορφές ελληνικής γραφής. Λόγω χρονικού περιορισμού δε μπορέσαμε να ασχοληθούμε με όσα θέματα θέλαμε και σταματήσαμε την έρευνα μας τα greeklish και τα emoticons.

ΑΛΦΑΒΗΤΑ

Τι είναι το αλφάβητο;

ΟΡΙΣΜΟΣ:

Αλφάβητο είναι το σύνολο των συμβόλων (γράμματα) μιας γλώσσας, που αντιστοιχούν σε ήχους. Πρωτόγονες μορφές αλφαβήτου μπορούν να θεωρηθούν οι πρώτες βραχογραφικές γραφές .

Ποια ήταν τα πρώτα τα αλφάβητα;

Ο τόπος προέλευσης του πρώτου αλφαβήτου, το οποίο αποκαλείται πρωτοσημιτικό είναι η περιοχή της Μέσης Ανατολής Το πρωτοσημιτικό αλφάβητο ήταν συμφωνογραφικό: τα σύμβολά του παρίσταναν μόνο τα σύμφωνα και ο αναγνώστης φανταζόταν τα μεσολαβούντα φωνήεντα. Αποτελούσε σαφή πρόοδο σε σχέση με τις συλλαβικές γραφές, διότι το κάθε σύμβολό του δεν αντιστοιχούσε σε συλλαβή, αλλά σε φθόγγο. Παραλλαγή αυτού του αλφαβήτου είναι το βορειοσημιτικό (φοινικικό).

ox	aleph	△△△	△△	Υ▽▽▽
house	beth	ㄣㄣㄣㄣ	ㄣㄣㄣㄣ	ㄣ
door	daleth	△△ㄣ	△△	△△
hook	waw	ΥΥ	⋈	⋈
fence	he	ㄣㄣ	ㄣㄣ	ㄣㄣ
fence	heth	ㄣㄣㄣㄣ	ㄣㄣㄣㄣ	ㄣ
hand	yod	ㄣ	ㄣㄣㄣㄣ	ㄣ
palm of hand	kaph	Υ	ㄣㄣㄣ	ㄣㄣㄣㄣ
fish	nun	ㄣㄣ	ㄣ	ㄣㄣㄣㄣ
mouth	pe	ㄣ		ㄣ
head	resh	ㄣ	ㄣ	
tooth	shin	ㄣ		ㄣ
eye	'ayin	ㄣㄣ	ㄣㄣ	ㄣㄣㄣㄣ
mark	taw	ㄣ	ㄣ	ㄣ

(Πρωτοσημιτικό αλφάβητο)

Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ

Η πρώτη γραφή επινοήθηκε στη Μεσοποταμία περίπου το 3.200 π.Χ. Οι πόλεις είχαν μεγαλώσει τόσο πολύ, που οι άνθρωποι δεν μπορούσαν πλέον να επιδίδονται στο εμπόριο, απομνημονεύοντας κάθε λεπτομέρεια. Οι βασιλείς έπρεπε να παρακολουθούν ποιοι είχαν πληρώσει τους φόρους τους, σε ποιους τεχνίτες είχε δοθεί αμοιβή σε είδος και πόσα αγαθά είχαν αποκομίσει.

ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ;

Η πρώτη γραφή αποτελείτο από ιδεογράμματα – μικρές εικόνες που αναπαριστούσαν

αντικείμενα ή εξέφραζαν πράξεις και ιδέες. Αυτά τα συστήματα γραφής, μεταξύ των οποίων και η σφηνοειδής γραφή, ήταν πολύπλοκα και πολύ λίγοι άνθρωποι κατάφερναν να τα μάθουν.

ΣΕ ΠΟΙΑ ΑΛΛΑ ΜΕΡΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤΑ;

Διάφορα είδη γραφής με ιδεογράμματα αναπτύχθηκαν στην Αίγυπτο, την Κίνα και την Κεντρική Αμερική. Στην Κοιλιάδα του Ινδού οι γραφείς χρησιμοποιούσαν εικόνες σε συνδυασμό με

σύμβολα. Οι ειδικοί δεν κατάφεραν να αποκρυπτογραφήσουν το σύστημα αυτό, ακόμη και σήμερα.

ΠΩΣ ΑΠΟΤΥΠΩΘΗΚΕ Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ;

Τα πρώτα ιδεογράμματα χαράχθηκαν σε πλάκες υγρού πηλού, με τους μίσχους από τα καλάμια που φύτρωναν δίπλα στα ποτάμια της Μεσοποταμίας. Στη συνέχεια, οι πλάκες ξεραίνονταν στον ήλιο για να διατηρηθεί το γραπτό κείμενο. Οι γραφείς (άτομα εκπαιδευμένα στην αντιγραφή χειρογράφων) άρχισαν πολύ σύντομα να ακονίζουν τις άκρες των καλάμιών για να κάνουν τριγωνική τη μύτη τους, με την

οποία μπορούσαν πια να χαράξουν καθαρά, σφηνοειδή σύμβολα.

ΣΦΗΝΟΕΙΔΗΣ ΓΡΑΦΗ

Στη σφηνοειδή γραφή τα σύμβολα έχουν σφηνοειδές σχήμα. Για τη γραφή τους χρησιμοποιούσαν λεπτά καλάμια. Το σύστημα αυτό αναπτύχθηκε από τους Σουμερίους γραφείς περίπου το 2.900 π.Χ. Το υιοθέτησαν και άλλοι λαοί της Μέσης Ανατολής για να γράψουν και να αναπτύξουν τις δικές τους γλώσσες, πριν από την ανακάλυψη του αλφαβήτου.

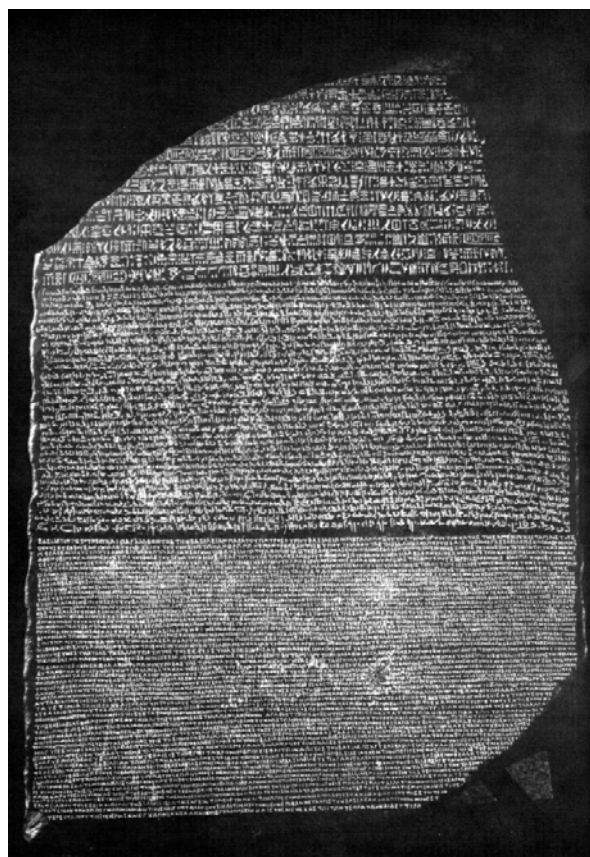
ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΕ ΣΦΗΝΟΕΙΔΗ ΓΡΑΦΗ

Η εικονιζόμενη πήλινη πλάκα από την Μεσοποταμία κατασκευάστηκε λίγο μετά το 2.900 π.Χ . Σε αυτήν καταγράφονται με λεπτομέρειες στοιχεία για τους αγρούς και τις σοδειές. Το κείμενο είναι πολύ καθαρογραμμένο, με σφηνοειδή σύμβολα που παρατάσσονται σε ευθείες σειρές.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΡΟΖΕΤΑΣ

Το 196 π.Χ. οι Αιγύπτιοι γραφείς σκάλισαν στην εικονιζόμενη στήλη το ίδιο κείμενο σε τρία διαφορετικά συστήματα γραφής. Η στήλη ανακαλύφθηκε στη Ροζέτα της Αιγύπτου το 1799 και αποτέλεσε το κλειδί για την αποκρυπτογράφηση των αιγυπτιακών ιερογλυφικών.

Πινακίδα Δισπηλιού

Έτος δημιουργίας: περίπου το 5260 π.Χ .

Έτος ανακάλυψης: 1993 μ.Χ.

Τόπος ανακάλυψης: Οικισμός της λίμνης του Δισπηλιού, Καστοριάς.

Ανακαλύφθηκε από: Την αρχαιολογική ομάδα του καθηγητή Γεωργίου Χουρμουζιάδη.

Πιθανόν συντάχθηκε από ένα νεολιθικό ψαρά ή έμπορο του λιμναίου προϊστορικού οικισμού στο Δισπηλιό Καστοριάς.

Είναι το μοναδικό έγγραφο-εύρημα όπου τα σήματα του δεν έχουν ιδεογραφικό χαρακτήρα (με μορφές ανθρώπων, ζώων, του ήλιου κ.ά.) και παρουσιάζουν προχωρημένο χαρακτήρα αφαίρεσης, άρα είναι προϊόν διανοητικής επεξεργασίας.

Η πινακίδα είχε διατηρηθεί γιατί ήταν καλυμμένη με λάσπη σε αναερόβιες συνθήκες.

Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες ανάγνωσης της πινακίδας. Συγκεκριμένα, ο Δρ. Κωνσταντίνιδης Ησαΐας αναφέρει ότι με βάση την απλή φωτογραφία του Τύπου αναγνώρισε πρώιμους χαρακτήρες Ελληνικής Γραφής Α' (Πελασγικούς) και ανέγνωσε την πρώτη γραφή. Όπως αναφέρει απ' αυτήν προκύπτει ότι:

- ❖ Ο Κάστωρ (και προφανώς ο Πολυδεύκης) ήταν υπαρκτό πρόσωπο.
- ❖ Ο Κάστωρ ήταν «ήρωας».
- ❖ Η ονομασία Καστοριά (ως περιοχή) είναι πανάρχαια και εντασσόταν στη Θεσπρωτία (γνωστή και αυτή) από του 5.260 π.Χ.
- ❖ Η λίμνη της Καστοριάς κατονομάζεται ως η της Θεσπρωτίας λίμνη της Δύσης. Όμως τούτο μπορεί να αποδοθεί και ως λίμνε δυσίν (ως δυϊκός αριθμός = δύο λίμνες).
- ❖ Ο Κάστωρ και οι απόγονοί του Κάστορες της Θεσπρωτίας μιλούσαν και έγραφαν ελληνικά (αρχαία Πελασγικά) και όχι ινδοευρωπαϊκά.
- ❖ Ο χώρος (Θεσπρωτία) ήταν ελληνικός.

Πιθανή ανάγνωση της πινακίδας:

ta - Kasudora -tosoparae - limne - dusi - eroe.

Κείμενο στη νεώτερη ελληνική προφορά:

ΤΑ ΚΑΣΝΤΟΡΑ ΘΕΣΠΡΑΕ ΛΙΜΝΕ ΔΥΣΙ ΗΡΩΕ.

Ο υφυπουργός πολιτισμού και τουρισμού κ. Αλιβιζάτος Πέτρος απάντησε στο βουλευτή Καστοριάς Ζήση Τζηκαλάγια ότι η πινακίδα που βρέθηκε στο λιμναίο οικισμό Δισπηλιού Καστοριάς βρίσκεται στα χέρια της Πανεπιστημιακής ανασκαφής του ΑΠΘ, που διεξάγεται τις τελευταίες δεκαετίες υπό τη διεύθυνση του ομότιμου καθηγητή κ. Γεώργιου Χουρμουζιάδη . Επίσης αναφέρει πως το συγκεκριμένο εύρημα είναι σημαντικής αρχαιολογικής αξίας. Αντίγραφο του υπάρχει σε νεολιθικό οικίσκο της αναπαράστασης του Λιμναίου Οικισμού του Δισπηλιού . Τέλος , κλείνει την επιστολή του με το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος αρχαιολογικός χώρος είχε λάβει σημαντικές χρηματοδοτήσεις από το Γ' Κοινοτικό πλαίσιο στήριξης.

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ:

Με τον όρο Ιερογλυφικά αναφερόμαστε σ' ένα πρώιμο σύστημα γραφής που συνδυάζει λογογραφικά και αλφαβητικά στοιχεία. Η λέξη προέρχεται από τα αρχαία ελληνικά (ιερός+γλυφίς) «ιερές γλυφες» δηλαδή ιερά ανάγλυφα , επειδή χρησιμοποιήθηκαν σε ιερά θρησκευτικά κείμενα. Ιερογλυφική γραφή συναντούμε στην Αίγυπτο, την Μινωική Κρήτη και σε άλλους αναπτυγμένους λαούς.

Σχετικές πληροφορίες :Οι κάτοικοι της Αιγύπτου επινόησαν την ιερογλυφική γραφή.Η λέξη προέρχεται από την αρχαιοελληνική λέξη “γλύφω=χαράζω”.Έγραφαν σε οριζόντιες ή κάθετες γραμμές.Στα ιερογλυφικά δεν υπάρχει αλφάβητο αλλά μόνο εικόνες.Σχεδίαζαν σε προφίλ και σύμφωνα με το αιγυπτιακό σχέδιο κρατούσαν μόνο τα βασικά χαρακτηριστικά.

Τα Ιερογλυφικά χρησιμοποιούνταν:

- Στον Στρατό: Σε περίοδο πολέμου από τους στρατιωτικούς οι οποίοι έπρεπε να επικοινωνούν μεταξύ τους. Γί'αυτό τον λόγο οι στρατιωτικοί εκπαιδεύονταν πρώτα ως γραφείς.
- Στη Διοίκηση: Διατηρούνταν αρχεία που αφορούσαν τη χώρα. Αυτό τους βοηθούσε να επεξεργάζονται τα δεδομένα σχετικά με το πώς λειτουργούσε η χώρα. Κοίταζαν τα αρχεία προηγούμενων χρόνων και με αυτόν τον τρόπο έκαναν κάποιο ουσιώδη έλεγχο.

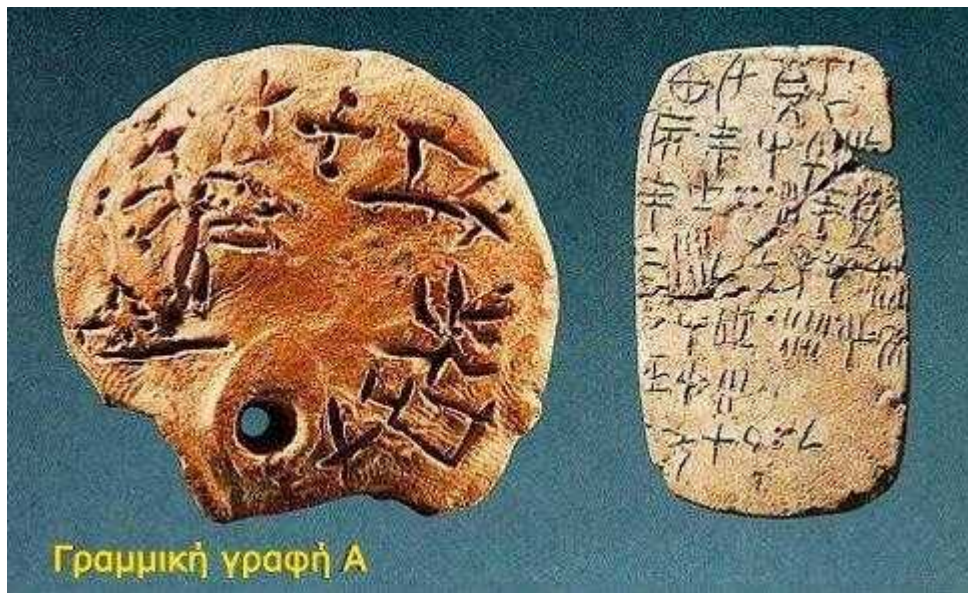
- Η Γραφή: Ήταν διακοσμητικό στοιχείο για τους τάφους. Οι Αιγύπτιοι πίστευαν ότι βοηθούσαν τους Φαραώ στην μετά θάνατο ζωή. Επιπλέον στους τείχους γράφονταν ξόρκια.

 A	 E	 Y I	 O
 W U	 B Q	 P	 F V
 M	 N	 R	 L
 H	 S	 K C	 G
 T	 D	 J	 Z
 TH	 CH	 SH	 X

- Οι Ναοί: Ήταν οίκος των θεών και οι τείχη τους ήταν διακοσμημένοι με γράμματα και εικόνες.

Η Γραμμική Α

Η Γραμμική Α είναι μια μινωική γραφή που ανακαλύφθηκε στην Κρήτη από τον Άρθουρ Έβανς το 1900. Η γραφή αυτή θεωρείται πρόγονος της Γραμμικής Β, η οποία είναι μυκηναϊκή. Είναι αποτυπωμένη κυρίως σε πήλινες πινακίδες. Τέτοιες πινακίδες έχουν βρεθεί στην Κνωσό, στη Φαιστό, στην Αγία Τριάδα, στα Μάλια, στα Χανιά, στις Αρχάνες κ.α. αλλά και εκτός Κρήτης στη Μήλο, στην Κέα, στα Κύθηρα, στη Θήρα, στη Μίλητο και στην Τροία.

Κοινά στοιχεία Γραμμικής Α με Γραμμική Β

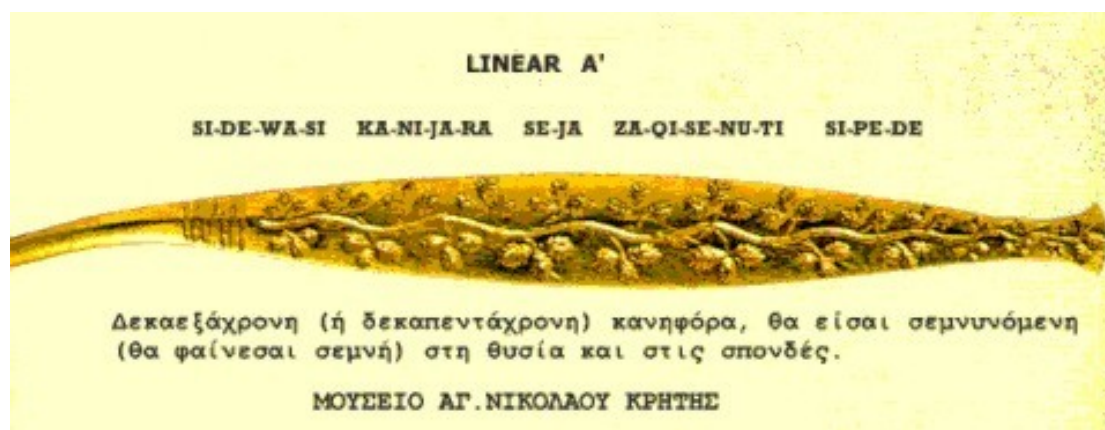
Η Γραμμική Α σε αντίθεση με τη Γραμμική Β δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί. Η αποκρυπτογράφησή της θα αποκαλύψει τη γλώσσα και ενδεχομένως και την καταγωγή των Μινωιτών. Η ύπαρξη κοινών χαρακτήρων και κοινών συνδυασμών χαρακτήρων στις δύο Γραμμικές γραφές επιτρέπει την ευρέως αποδεκτή εικασία ότι οι κοινοί χαρακτήρες έχουν την ίδια φωνητική αξία και στις δύο γραφές. Με βάση την αποκρυπτογραφημένη Γραμμική Β έχουν μεταγραφεί τα κείμενα της Γραμμικής Α, αλλά η φωνητική τους απόδοση δεν ανήκει σε καμιά ως τώρα γνωστή γλώσσα. Από την άλλη λείπουν από τη Γραμμική Β χαρακτήρες, οι οποίοι στη Γραμμική Α φαίνεται να είναι σημαντικοί, ενώ η Γραμμική Β χρησιμοποιεί χαρακτήρες από τη μινωική ιερογλυφική γραφή, οι οποίοι δεν υπάρχουν στη Γραμμική Α.. Εικάζεται ότι η γλώσσα των κειμένων της Γραμμικής Α μπορεί να είναι η ετεοκρητική, η οποία επιβίωσε και μετά την κατάληψη της Κρήτης από τους Μυκηναίους και δείγματα της οποίας σώζονται σε μεταγενέστερες επιγραφές γραμμένες με το ελληνικό αλφάβητο. Το συμπέρασμα αυτό δεν γίνεται αποδεκτό από όλους, επειδή υποστηρίζεται ότι στην Κρήτη την εποχή εκείνη μπορεί να υπήρχαν πάνω από μία μη ελληνικές γλώσσες. Η μη ελληνικότητα της γλώσσας της Γραμμικής Α ενισχύεται πάντως από το γεγονός ότι η εξέλιξή της, η Γραμμική Β, δεν αποδίδει την ελληνική γλώσσα με ακρίβεια. Με βάση αυτό το γεγονός θεωρούν αρκετοί ότι η Γραμμική Α ταίριαζε καλύτερα στη γλώσσα, για την οποία ήταν προορισμένη, ενώ η Γραμμική Β, παίρνοντας τις φωνητικές αξίες της, μόνο μερικώς μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως ελληνική γραφή, γι' αυτό και στη συνέχεια εγκαταλείφθηκε.

Μινωικές Επιγραφές

Την περίοδο 1700-1450 π.Χ. χρησιμοποιείται ευρέως η Γραμμική Α γραφή, που είναι συλλαβική. Επειδή η Μινωική Γραμμική Α γραφή εξελίχθηκε στη μυκηναϊκή Γραμμική Β γραφή, είναι δυνατό να «διαβάσουμε», αλλά όχι όμως και να «κατανοήσουμε» πλήρως το περιεχόμενο των μινωικών επιγραφών που καταγράφουν διάφορα προϊόντα (κρασί, δημητριακά, σύκα), ζώα, ανθρώπους, καθώς και προσφορές σε λατρευτικούς χώρους. Μινωικές επιγραφές βρέθηκαν και έξω από την Κρήτη, στην Πελοπόννησο, στη Θήρα, στη Μήλο, στην Κέα, στα Κύθηρα, στη Σαμοθράκη, στην Τροία, στη Μίλητο της Μικράς Ασίας και στην Παλαιστίνη, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο την έκταση του μινωικού εμπορίου και των διεθνών σχέσεων. Οι μινωικές επιγραφές ανέρχονται σήμερα περίπου στις 2.000. Τα «Κρητικά Ιερογλυφικά» και οι επιγραφές της Γραμμικής Α αν αποκρυπτογραφηθούν θα φωτίσουν περισσότερο τους χώρους της μινωικής διοίκησης, της κοινωνίας, της οικονομίας και της θρησκείας.

Η Χρυσή Καρφίτσα Του Μουσείου Αγ. Νικολάου Κρήτης

Την χρυσή καρφίτσα φορούσε δεκαεξάχρονη την ώρα της θυσίας και στις σπονδές

Η μπροστινή όψη της αξιοθαύμαστης μινωικής καρφίτσας έχει λεπτής τέχνης μοτίβο βάτου, και στην πίσω όψη φέρει μεγάλη επιγραφή με 18 σύμβολα της Γραμμικής Α. Τα 18 σύμβολα που είναι χαραγμένα πάνω στην χρυσή περόνη χωρίζονται σε πέντε ομάδες με 4,4,2,5,3 συλλαβογράμματα, αντίστοιχα. Η κάθε ομάδα σχηματίζει μια λέξη σε αρχαιότερη της γραμμικής Β Ελληνική γλώσσα και στην Λακωνική διάλεκτο, διαβάζονται δε από αριστερά προς τα δεξιά ως εξής:

si-de-wa-si ka-ni-ja-ra se-ja za-qi-se-nu-ti si-pe-de.

σε μεταγραφή:

σιδεφασι κανιζαρα σεζα ζακισενυτι σιπενδε
Σιδεύνασι κανιζάρα σεία δαῖσέμνυσι σπενδές

σε μετάφραση:

Δεκαεξάχρονη (ή δεκαπεντάχρονη) κανηφόρα, θα είσαι
σεμνυνόμενη (θα φαίνεσαι σεμνή) στη θυσία και στις σπονδές.

Γραμμική Β'

Είναι η πρώτη γραφή της ελληνικής γλώσσας, μεταγενέστερη μορφή της Γραμμικής Α. Η δομή της Γραμμικής Β προήλθε από τη Γραμμική Α, αλλά τροποποιήθηκε προκειμένου να εκφράσει καλύτερα την ελληνική γλώσσα. Παράλληλα με τις ομοιότητές, οι δύο γραφές παρουσιάζουν και σαφείς διαφορές, οι οποίες εντοπίζονται τόσο στην εσωτερική τους δομή όσο και στην εξωτερική μορφή των συμβόλων τους. Και οι δύο γραφές χρησιμοποιούν τον ίδιο αριθμό φωνητικών συμβόλων, ορισμένα από τα οποία είναι κοινά και στις δύο γραφές, ενώ άλλα εμφανίζονται μόνο σε μία από αυτές. Ήταν μια συλλαβική γραφή που χρησιμοποιούνταν για να γράφονται τα μυκηναϊκά ελληνικά. Χρησιμοποιήθηκε στη Μυκηναϊκή Περίοδο, από το 17ο ως τον 13ο αι. π.Χ., κυρίως για την τήρηση λογιστικών αρχείων στα ανάκτορα.

Τα πρώτα δείγματα της γραμμικής Β βρέθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα, στις ανασκαφές που έκανε ο άγγλος αρχαιολόγος Άρθουρ Έβανς στην Κρήτη. Η Γραμμική Β αρχικά δεν ταυτίστηκε με καμία

γλώσσα, θεωρούμενη από τον Έβανς ότι αναπαριστούσε μια ξεχωριστή γλώσσα που ονόμαζε "Μινωική", ενώ ήταν σχεδόν απόλυτα πεπεισμένος ότι ήταν αδύνατο να ήταν ελληνική. Πολύ αργότερα από την ανακάλυψη των πινακίδων και μετά από πολλές αποτυχημένες προσπάθειες αρχαιολόγων και γλωσσολόγων, αποκρυπτογραφήθηκε το 1952 από το νεαρό αρχιτέκτονα Μάικλ Βέντρις (M. Ventris) και τον φιλόλογο Τζων Τσάντγουικ (J. Chadwick) . Εκεί ερμήνευαν με σιγουριά 65 από τα 88 τότε γνωστά σύμβολά της, διατύπωναν τους βασικούς κανόνες ορθογραφίας της και έφερναν στο φως μια αρχαϊκή ελληνική διάλεκτο πέντε αιώνες παλαιότερη από τα Ελληνικά του Ομήρου.

Αν και τα κείμενά της είναι στην πλειοψηφία τους λίστες εφοδίων που μπαίνουν, βγαίνουν ή είναι αποθηκευμένα στα ανάκτορα και τηλεγραφικές επιγραφές εμπορευμάτων, η αξία τους ως πρωτογενείς πηγές για την οικονομία, το εμπόριο, τη θρησκεία, την κοινωνική διαστρωμάτωση και τη διοικητική οργάνωση της μυκηναϊκής Ελλάδας είναι τεράστια. Με την καταστροφή των μυκηναϊκών ανακτόρων σταμάτησε και η χρήση της Γραμμικής Β, η οποία δεν αντικαταστάθηκε από κάποια άλλη γραφή μέχρι την εισαγωγή του φοινικικού αλφαβήτου τον 8ο αιώνα π.Χ. Αυτό σημαίνει ότι η μυκηναϊκή γραφή είχε ως μόνο λόγο ύπαρξης να διευκολύνει τις διοικητικές λειτουργίες των ανακτόρων

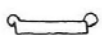
Η αρχαιότερη πινακίδα της Γραμμικής Β γραφής βρέθηκε στην Ίκλαινα της Μεσσηνίας και χρονολογείται περίπου 3.500 χρόνια πριν. Ως σήμερα έχει αποκρυπτογραφηθεί το 87% των κειμένων. Αρκετές προσπάθειες έχουν γίνει για να ερμηνευθούν και τα υπόλοιπα 17 περίπου σύμβολα των οποίων δεν είναι γνωστή η συλλαβική τους αξία.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΒΑΡΙΟ

	<i>-a</i>		<i>-e</i>		<i>-i</i>		<i>-o</i>		<i>-u</i>	
		<i>a</i>		<i>e</i>		<i>i</i>		<i>o</i>		<i>u</i>
<i>d-</i>		<i>da</i>		<i>de</i>		<i>di</i>		<i>do</i>		<i>du</i>
<i>j-</i>		<i>ja</i>		<i>je</i>				<i>jo</i>		
<i>k-</i>		<i>ka</i>		<i>ke</i>		<i>ki</i>		<i>ko</i>		<i>ku</i>
<i>m-</i>		<i>ma</i>		<i>me</i>		<i>mi</i>		<i>mo</i>		<i>mu</i>
<i>n-</i>		<i>na</i>		<i>ne</i>		<i>ni</i>		<i>no</i>		<i>nu</i>
<i>p-</i>		<i>pa</i>		<i>pe</i>		<i>pi</i>		<i>po</i>		<i>pu</i>
<i>q-</i>		<i>qa</i>		<i>qe</i>		<i>qi</i>		<i>qo</i>		
<i>r-</i>		<i>ra</i>		<i>re</i>		<i>ri</i>		<i>ro</i>		<i>ru</i>
<i>s-</i>		<i>sa</i>		<i>se</i>		<i>si</i>		<i>so</i>		<i>su</i>
<i>t-</i>		<i>ta</i>		<i>te</i>		<i>ti</i>		<i>to</i>		<i>tu</i>
<i>w-</i>		<i>wa</i>		<i>we</i>		<i>wi</i>		<i>wo</i>		
<i>z-</i>		<i>za</i>		<i>ze</i>				<i>zo</i>		

Η Γραμμική Β δομείται από ομάδες φωνητικών συμβόλων, οι οποίες συνοδεύονται από ιδεογράμματα. Ιδεογράμματα είναι στοιχεία ενός γραφικού συστήματος, τα οποία απεικονίζουν αντικείμενα. Σε αρκετές περιπτώσεις μας βοηθάνε να βρούμε τη φωνητική αξία συλλαβογραμμάτων που χρησιμοποιούν το ίδιο ή παρεμφερές σύμβολο με κάποιο ιδεόγραμμα. Μερικά από αυτά φαίνονται στις παρακάτω εικόνες:

*100 ΑΝΔΡΑΣ (VIR)		*121 ΚΡΙΘΗ (HORDEUM)		*145 ΜΑΛΛΙ (LANA)	
*102 ΓΥΝΑΙΚΑ (MULIER)		*122 ΕΛΑΙΑ (OLIVA)		*151 ΚΕΡΑΣ (CORNU)	
*104 ΕΛΛΑΦΙ (CERVUS)		*125 ΚΥΠΕΙΡΟΝ (CYPEROS)		*153	
*105 ΙΠΠΟΣ (EQUUS)		*129 ΑΛΕΥΡΙ (FARINA)		*155 ΡΗΧΟ ΑΓΓΕΙΟ	
*106 ^f ΠΡΟΒΑΤΙΝΑ (OVIS ^f)		*130 ΕΛΑΙΟΝ (OLEUM)		*158	
*106 ^m ΚΡΙΟΣ (OVIS ^m)		*131 ΟΙΝΟΣ (VINUM)		*159 ΥΦΑΣΜΑ (TELA)	
*107 ΑΙΓΑ (CAPER)		*140 ΧΑΛΚΟΣ (AES)		*162 ΧΙΤΩΝΑΣ (TUNICA)	
*108 ΧΟΙΡΟΣ (SUS)		*141 ΧΡΥΣΟΣ (AURUM)		*164	
*109 ΒΟΥΣ (BOS)		*142		*167	
*120 ΣΙΤΟΣ (GRANUM)		*144 ΚΡΟΚΟΣ (CROCUS)		*168	

*173 ΣΕΛΗΝΗ (LUNA)		*209 ΑΜΦΟΡΕΑΣ		*230 ΔΟΡΥ (HASTA)	
*200 ΛΕΚΑΝΗ		*212 ΔΙΩΤΟ ΑΓΓΕΙΟ		*231 ΒΕΛΟΣ (SAGITTA)	
*201 ΤΡΙΠΟΥΣ		*213 ΦΙΑΛΗ		*232	
*202 ΤΡΙΩΤΟ ΑΓΓΕΙΟ		*214 ΔΟΧΕΙΟ		*233 ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ (PUGIO)	
*203 ΠΙΘΟΣ		*215 ΔΙΩΤΗ ΚΥΛΙΣ		*240 ΑΡΜΑ ΜΕ ΤΡΟΧΟΥΣ (ΔΙΖΥΓΙΑ / BIGAE)	
*204 ΠΡΟΧΟΥΣ		*216 ΒΑΘΥ ΚΥΠΕΛΛΟ		*241 ΑΡΜΑ ΧΩ- ΡΙΣ ΤΡΟΧΟΥΣ (CURRUS)	
*205 ΠΡΟΧΟΪΣΚΗ		*218 ΜΟΝΩΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ		*242 ΑΡΜΑ (ΔΙΦΡΟΣ / CAPSUS)	
*206 ΥΔΡΙΑ		*227 ΡΥΤΟ		*243 ΤΡΟΧΟΣ (ROTA)	
*207 ΤΡΙΠΟΔΙΚΗ ΥΔΡΙΑ		*228 ΑΡΥΤΗΡΑΣ (ΜΕ ΟΡΙΖΟΝ- ΤΙΑ ΛΑΒΗ)		*254 ΑΚΟΝΤΙΟ (JACULUM)	
*208 ΑΩΤΟ ΚΥΠΕΛΛΟ		*229 ΑΡΥΤΗΡΑΣ (ΜΕ ΚΑΤΑΚΟ- ΡΥΦΗ ΛΑΒΗ)		*257	

ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Η κινεζική είναι γλώσσα που σχηματίζει τμήμα των Σινοθιβετικής οικογένειας γλωσσών. Περίπου το 1/5 του παγκόσμιου πληθυσμού μιλά κάποια μορφή της Κινεζικής ως μητρική γλώσσα. Παραδοσιακά η κινεζική γραφόταν κυρίως από χαρακτήρες-λέξεις μέσα σε ιδεατά παραλληλόγραμμα ταξινομημένα σε στήλες τα οποία διαβάζονταν από πάνω προς τα κάτω σε κάθε στήλη και η κάθε στήλη από δεξιά προς τα αριστερά. Όλοι οι κινέζικοι χαρακτήρες αναπτύχθηκαν από παλαιότερες φόρμες ιερογλυφικών. Η κοινή άποψη πως οι κινέζικοι χαρακτήρες είναι ιδεογράμματα ή εικονογράμματα είναι εσφαλμένη. Οι περισσότεροι χαρακτήρες είναι σύνθετοι από φωνητικές συνιστώσες και σημασιολογικές ρίζες. Μόνο οι απλοί χαρακτήρες μπορούν να χαρακτηριστούν ως εικονογράμματα. Σχεδόν όλοι οι χαρακτήρες περιέχουν ένα φωνητικό στοιχείο που υποδεικνύει την προφορά και ένα σημασιολογικό στοιχείο που υποδεικνύει το νόημα. Γενικά το φωνητικό στοιχείο είναι πιο βασικό από το σημασιολογικό.

真 True	吉 Luck	新 New	富 Wealth	順 Obedient	賀 Celebrate
益 Profitable	信 Trust	善 Kind	威 Awesome	發 Prosperous	恭 Congratulate
愛 Love	強 Strong	恩 Gracious	貴 Noble	忍 Patience	望 Expectation
福 Fortune	樂 Cheerful	喜 Happiness	智 Wisdom	美 Beautiful	勤 Diligent
仁	壽	學	康	睦	工

- *Απλοί χαρακτήρες*

Τα **κινέζικα** διακρίνονται από το υψηλό επίπεδο εσωτερικής ποικιλομορφίας. Υπάρχουν δεκατρείς κυριότερες περιφερειακές ομάδες **κινέζικων**, από τις οποίες η ευρύτερα ομιλούμενη, κατά πολύ, είναι των μανδαρίνων (περίπου 850 εκατ.), ακολουθούμενη από την wu (90 εκατομμύρια), από την καντονέζικη (70 εκατομμύρια) και την min (50 εκατομμύρια). Οι περισσότερες από αυτές τις ομάδες είναι αμοιβαία ακατανόητες, αν και μερικές όπως η xiang και η ΝΔ διάλεκτος των μανδαρίνων, έχουν κοινούς όρους και κάποιο βαθμό αμοιβαίας κατανόησης. Τα τυπικά **κινέζικα** είναι μια τυποποιημένη μορφή ομιλουμένων **κινέζικων**, με βάση τη διάλεκτο του Πεκίνου. Τα τυπικά **κινέζικα** είναι η επίσημη γλώσσα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΛΔΚ) και της Ταϊβάν, καθώς και μία από τις τέσσερις επίσημες γλώσσες της Σιγκαπούρης. Είναι μία από τις έξι επίσημες γλώσσες των Ηνωμένων Εθνών.

Δυσκολία κινέζικων

Ένας πολύ καλός γνώστης **κινέζικων** σήμερα αναγνωρίζει περίπου 6.000-7.000 χαρακτήρες. Για να διαβάσει κάποιος μια εφημερίδα απαιτούνται περίπου 3.000 χαρακτήρες. Η κυβέρνηση ορίζει τη γνώση των 2.000 χαρακτήρων ως ελάχιστο για να μη θεωρηθεί αναλφάβητος ένας εργαζόμενος, αν και αυτό είναι μόνο λειτουργικός αλφαριθμητισμός. Ένα μεγάλο λεξικό χωρίς περικοπές, όπως και το λεξικό Kangxi, περιέχει πάνω από 40.000 χαρακτήρες. Λιγότεροι από το ένα τέταρτο από αυτούς τους χαρακτήρες χρησιμοποιούνται συνήθως. Μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, οι περισσότεροι νότιοι κινέζοι ομιλούσαν μόνο τη μητρική τοπική κινέζικη παραλλαγή. Αυτή η κατάσταση άλλαξε από τα μέσα του 20ου αιώνα με τη δημιουργία ενός υποχρεωτικού εκπαιδευτικού συστήματος δεσμευτικού στη διδασκαλία της κινέζικης γλώσσας. Ως αποτέλεσμα, η κινέζικη γλώσσα σήμερα ομιλείται από σχεδόν όλους τους νέους και τους μεσήλικες πολίτες της ηπειρωτικής Κίνας και της Ταϊβάν. Τα καντονέζικα χρησιμοποιήθηκαν στο Χονγκ Κονγκ κατά τη διάρκεια της βρετανικής αποικιοκρατίας του και παραμένουν σήμερα επίσημη γλώσσα στην εκπαίδευση, τις επίσημες ομιλίες και την καθημερινή ζωή. Τα κλασσικά κινέζικα ήταν κάποτε η lingua franca (κοινή γλώσσα) στις γειτονικές χώρες της Ανατολικής Ασίας, όπως στην Ιαπωνία, στην Κορέα και στο Βιετνάμ για αιώνες, πριν από την αύξηση των ευρωπαϊκών επιρροών του 19ου αιώνα. Κατά τη διάρκεια της ιστορίας ο κινέζικος πολιτισμός και η πολιτική είχαν μεγάλη επιρροή στα κορεάτικα και στα ιαπωνικά. Τα κορεάτικα και τα ιαπωνικά έχουν και τα δύο συστήματα γραφής που χρησιμοποιούν κινέζικους χαρακτήρες (hanzi). Το ίδιο ισχύει και για ένα σημαντικό ποσοστό βιετναμέζικων. Πενήντα τοις εκατό ή και περισσότερο των κορεατικών λέξεων είναι κινεζικής προέλευσης, το ίδιο ισχύει και για ένα σημαντικό ποσοστό ιαπωνικών και βιετναμέζικων λέξεων.

Είδη διαλέκτων κινέζικης γλώσσας

汉语 Hànyǔ

- Είναι η διάλεκτος που ομιλείται στο Πεκίνο
- Είναι μία από τις 8 σημαντικότερες διαλέκτους στην Κίνα
- Είναι η επίσημη γλώσσα της Λ.Δ. της Κίνας, της Σιγκαπούρης και της Ταιβάν
- Είναι ευρέως διαδεδομένη σε όλον τον κόσμο

Κλασσικά κινέζικα

Δεν χρησιμοποιούνται σημεία στίξης και υπάρχει μια οικονομία, θα λέγαμε, στους χαρακτήρες. Μπορούν να γραφτούν με 2 τρόπους: οριζόντια (από δεξιά προς τα αριστερά ή από αριστερά προς τα δεξιά) ή ακόμα και κάθετα (από επάνω προς τα κάτω).

Σύγχρονα κινέζικα

- Γράφονται όπως ακούγονται.
- Πρόκειται για μια απλοποιημένη σύγχρονη γλώσσα
- Την προτιμούν κυρίως οι ξένοι γιατί είναι πιο εύκολο να μαθευτεί
- Όσοι μαθαίνουν τα Μάνταριν δυσκολεύονται στην προφορά.
- Η προφορά που χρησιμοποιείται στη Σύγχρονη κινέζικη γλώσσα είναι γνωστή ως 汉语拼音 (Hànyǔ Pīnyīn).

拼音 Pīnyīn

Pīnyīn είναι ένα σύστημα γραφής, που χρησιμοποιεί το δυτικό αλφάβητο, για την καταγραφή των ήχων. Χρησιμοποιεί 1 ή 2 γράμματα των δυτικών αλφάβητων ώστε να αντιπροσωπευθεί ένας ήχος στα Μάνταριν, δηλαδή να αποδοθεί η προφορά της λέξης.

Μερικές φράσεις στα απλοποιημένα κινέζικα:

- 早上好 (Zǎoshang hǎo) : καλημέρα
- 晚安 (Wǎn'ān) : καληνύχτα
- 你好 (Nǐ hǎo) : γειά σου
- 你做什么 (Nǐ zěnmē yàng) : τι κάνεις
- 我的名字是... (Wǒ de míngzì shì...) : το όνομα μου είναι...

Οι αριθμοί στα κινέζικα

- 一 (yī) : ένα
- 二 (èr) : δύο
- 三 (sān) : τρία
- 四 (sì) : τέσσερα
- 五 (wǔ) : πέντε
- 六 (liù) : έξι
- 七 (qī) : επτά
- 八 (bā) : οκτώ
- 九 (jiǔ) : εννέα
- 十 (shí) : δέκα

- 百 (bǎi) : εκατό
- 千 (qiān) : χίλια
- 万 (wàn) : δέκα χιλιάδες

π.χ. το 34127 γράφεται 三万四千一百二十七 (sānwàn sìqiān yībǎi èrshíqī).

Η γλώσσα " Νουσού"

Ήταν η μυστική γλώσσα των παλλακίδων και άλλων γυναικών στα παλάτια της Νότιας Κίνας. Πρόκειται για μια παμπάλαια αργκό που απαντάται κυρίως σε «συνθηματικά» τραγούδια που έλεγαν οι γυναίκες. Η «γλώσσα που δεν κατάλαβαν ποτέ τους οι άνδρες» ήταν ένας κρυφός κώδικας που χρησιμοποιείτο αποκλειστικά μεταξύ γυναικών ως μέσο επικοινωνίας ενάντια στην ανδρική καταπίεση, με περισσότερα από 1.800 ιδεογράμματα, τα οποία διαφέρουν από τα αντίστοιχα της επικρατούσας κινεζικής.

Η δημιουργία της γλώσσας

Είναι μια αργκό ηλικίας τουλάχιστον 1.200 ετών. «Νουσού» σημαίνει «η γλώσσα των γυναικών». Κινέζοι γλωσσολόγοι τη θεωρούν τη μοναδική γλώσσα του κόσμου που απευθύνεται αποκλειστικά σε ένα και μόνο ανθρώπινο φύλο. Φαίνεται ότι έλαβε την πρώτη της μορφή τον 9ο αιώνα μ.Χ., σε μια κοινωνία ανδροκρατούμενη όπου οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα στη μόρφωση. Οι Κινέζες μπορεί να ήταν αμόρφωτες αλλά δεν ήταν καθόλου χαζές. Έτσι, μια νεαρή παλλακίδα του αυτοκράτορα της Κίνας, η οποία καταγόταν από την επαρχία Χουνάν, βρήκε τον τρόπο να επικοινωνήσει με τις υπόλοιπες ερωμένες του αυτοκράτορα δίχως να προκαλέσει υποψίες. Άρχισε να... τραγουδάει. Αφού απαγορευόταν να μιλάνε μεταξύ τους σε πολλές περιστάσεις, για παράδειγμα όταν έκαναν τις δουλειές του σπιτιού, οι γυναίκες τραγουδούσαν «ακαταλαβίστικα» για τους άρρενες τραγούδια.

«Ήταν ένα βήμα προς την ισότητα σε καιρούς εξαιρετικά δύσκολους για τις γυναίκες» εξηγεί η κυρία Σικιού.

«Συγκεντρώσαμε πάνω από 300 αντικείμενα που φέρουν πάνω τους τη μυστική αυτή γλώσσα, όσα μαντίλια ρούχα, τσάντες, ακόμη και μαγειρικές ποδιές μπορούσαμε να βρούμε που να κρατούν ζωντανή τη “Νουσού”» τονίζει από την πλευρά του ο επικεφαλής της Αρχιεκκλησίας της επαρχίας Χουνάν **Λιου Τζενίνγκ**.

Λόγος δημιουργίας και το περιεχόμενο

Η παραδοσιακή κινέζικη κουλτούρα περιστρεφόταν γύρω από τους άντρες και **απαγόρευε την γυναικεία εκπαίδευση**. Έτσι οι γυναίκες της Jiangyong εφηύραν τη Nushu. Η γνώση περνούσε μυστικά από τη μία γενιά στην επόμενη και επρόκειτο

για ένα μέσο ελεύθερης έκφρασης σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία. Οι περισσότερες γυναίκες στην Κίνα ήταν αναλφάβητες. Αυτές όμως που γνώριζαν Nushu, μπορούσαν να επικοινωνούν και να αναφέρουν η μία στην άλλη τις εμπειρίες και τις σκέψεις τους. Συνηθισμένα κείμενά τους ήταν **αυτοβιογραφίες, γράμματα, δημοτικά τραγούδια και αφηγήσεις**.

Αφού, οι γυναίκες της Jiangyong, δεν είχαν ζωή έξω από το σπίτι, έπαιρναν καθημερινά αντικείμενα και τα μεταμορφώνανε. Κάποιες φορές τα οι χαρακτήρες της γλώσσας ήταν «μεταμφιεσμένοι» ως διακοσμητικά σύμβολα. Ποιήματα, γράμματα, ιστορίες και κουτσομπολιά ήταν κεντημένα σε ρούχα ή ζωγραφισμένα πάνω σε βεντάλιες. Αναγνωρίζονταν μόνο από άλλες γυναίκες, θρέφοντας έτσι ένα μυστικό δίκτυο στήριξης γνώση της Nushu πέρναγε από τις μητέρες, στις κόρες, καθώς δούλευαν μαζί σε δουλειές του σπιτιού, τελείως ανενόχλητες από τους άντρες, οι οποίοι δεν καταπιάνονταν με τέτοιες ασχολίες. Ως αποτέλεσμα, οι άντρες αγνοούσαν εντελώς την ύπαρξη της Nushu, πόσο μάλλον τη σημασία της πλούσιας διακόσμησης του σπιτιού τους! Λίγα είναι γνωστά για την προέλευση της Nushu. Η γραφή ίσως είναι κατάλοιπο μιας, εκ των πολλών, γλωσσών που υπήρχαν στην Κίνα πριν από 2,000 χρόνια. Στη σημερινή Κίνα, παρόλα αυτά, όπου οι γυναίκες

μορφώνονται τόσο όσο και οι άντρες, η Nushu, δεν είναι πλέον απαραίτητη και σταδιακά αρχίζει να εγκαταλείπεται.

ΦΟΙΝΙΚΕΣ:

Οι φοίνικες ήταν οι πρώτοι που συστηματοποίησαν κάποια γράμματα σε αλφάβητο , τα έβαλαν σε μια σειρά και τα ονόμασαν. Μάλλον πήραν την ιδέα από κάποια ιερογλυφικά σύμβολα από την Αίγυπτο, αλλά αυτοί έφτιαξαν ένα περιορισμένο αριθμό γραμμάτων που το καθένα αντιστοιχούσε σε ένα φθόγγο και έδωσαν αυτές τις ονομασίες στα γράμματα. Οι Έλληνες πήραν τις μορφές ,τις ονομασίες και τη σειρά των γραμμάτων από το φοινικικό και βασιζόμενοι σε αυτά το τροποποιούσαν ώστε να ανταποκρίνεται στην ελληνική φωνολογία . Έτσι διαμόρφωσαν το Ελληνικό αλφάβητο.

					
αλφ	μπετ	γκαμλ	ντελτ	χε	ουάου
					
ζάι	χετ	τετ	γιόντ	καφ	λαμντ
					
μεμ	νουν	σεμκ	άιν	πε	σάντε
				www.glossesweb.com	
κίοφ	ροσ	σιν	τάου		

(Φοινικικό αλφάβητο.)

Αζτέκοι

Οι Αζτέκοι δεν είχαν αλφάβητο

Οι Αζτέκοι δεν είχαν αλφάβητο και χρησιμοποιούσαν αντ' αυτού μια εικονογραφική και ι-
δεογραφική χάραξη, για να καταγράφουν και να διατηρούν πληροφορίες σχετικές με γενε-
αλογίες, ημερολογιακά γεγονότα, ιστορίες, καταλόγους δωρεών και ημερολόγια καθαυτά.
Τα θαυμάσια βιβλία τους, απλωμένα σε προθήκες της RA, ήταν φτιαγμένα από ειδικό χαρτί
(αμάτλ) και οι χάρτες από βαμβάκι.

Ναχουάτλ

Η γλώσσα που μιλούσαν οι Αζτέκοι ήταν η ναχουάτλ. Η γλώσσα Ναχουάτλ (προφέρεται *Náhuatl*), που σημαίνει 'η καθαρή γλώσσα' είναι μια γλώσσα που ομιλείται από 1,5 εκατομμύριο στο Μεξικό. Η γλώσσα χρησιμοποιήθηκε αργότερα από τους Ισπανούς. Οι Ισπανοί εισήγαγαν το λατινικό αλφάβητο το οποίο χρησιμοποιείται μέχρι και σήμερα, όταν οι Ισπανοί προσάρμοσαν τη νάουατλ στο λατινικό αλφάβητο, χρησιμοποίησαν φυσικά τις συνήθειες της ισπανικής ως γλώσσα συνεννόησης (*lingua franca*) και γνώρισε μεγάλη άνθιση με την παραγωγή και μετάφραση πολλών βιβλίων στα ναχουάτλ, όπως γραμματικές, λεξικά αλλά και έργα λογοτεχνίας και ποίησης τα οποία χρονολογούνται μέχρι και τον 16ο αιώνα μ.Χ. ένα φαινόμενο μοναδικό για μια ινδιάνικη γλώσσα. Η Νάουατλ έχει πάντα τον τονισμό στην προτελευταία συλλαβή της λέξης, και γι' αυτό ο τονισμός δεν γράφεται στην Νάουατλ, αλλά στα Νάουατλ ονόματα γραμμένα στα ισπανικά ο τονισμός γράφεται πάντα σύμφωνα με τους ισπανικούς ορθογραφικούς κανόνες

Aa	Bb	Cc	De	Ee	Ff	Gg	Hh	Ii	Jj	Kk	Ll	Mm
A	Μπε	Τσε	Ντε	Ε	Εφ	Ζε	Ασ	Ι	Ζι	Κα	Ελ	Εμ
Nn	Oo	Pp	Qq	Rr	Ss	Tt	Uu	Vv	Ww	Xx	Yy	Zz
Εν	Ο	Πε	Κου	Εγ	Εσ	Τε	Ου	Βε	ντουμπλεβε	Ιξ	Ιγκκέκ	Ζεντ

Λέξεις Ναχουάτλ

Πολλές λέξεις ναχουάτλ πέρασαν στις ευρωπαϊκές γλώσσες μέσω κυρίως των ισπανικών. Οι λέξεις τομάτα, σοκολάτα, τεκίλα, τσίλι είναι αζτέκιες λέξεις ναχουάτλ. Για τη γραφή της ναχουάτλ χρησιμοποιείται μια παραλλαγή του λατινικού αλφαβήτου το οποίο εισήγαγαν οι

Ισπανοί μετά την κατάκτηση του Μεξικού.

Αποτελείται από εικοσιπέντε γράμματα:

a c ch cu e hu i l* m n o p qu t tl tz x y z ā ē ī ō ll* h*

Ελληνικό αλφάβητο

Το ελληνικό αλφάβητο είναι το αλφαβητικό σύστημα γραφής που χρησιμοποιείται για τη γραφή της ελληνικής γλώσσας, από τον 8ο αιώνα π.Χ. Προέρχεται από το φοινικικό αλφάβητο και με τη σειρά του έγινε ο πρόγονος πολυάριθμων συστημάτων γραφής της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, συμπεριλαμβανομένης της λατινικής και της κυριλλικής γραφής. Επιπλέον, χρησιμοποιείται ως πηγή τεχνικών συμβόλων για χρήση σε διάφορες επιστήμες.

Στην κλασική και σύγχρονη μορφή του, το ελληνικό αλφάβητο διαθέτει 24 γράμματα, ταξινομημένα από το άλφα ως το ωμέγα. Όπως το λατινικό και κυριλλικό αλφάβητο, είχε αρχικά μόνο έναν τύπο για κάθε γράμμα. Η διάκριση κεφαλαίων από μικρά γράμματα αναπτύχθηκε κατά τη νεότερη εποχή, κατ' αναλογία με το λατινικό αλφάβητο.

Οι ηχητικές αξίες και οι συμβατικές μεταγραφές ορισμένων γραμμάτων στη Νέα Ελληνική διαφέρουν από εκείνες της Αρχαίας Ελληνικής, λόγω των ενδιάμεσων φωνολογικών αλλαγών.

Στην παραδοσιακή (πολυτονική) ορθογραφία, τα γράμματα των φωνηέντων μπορεί να συνδυάζονται με διάφορα σημεία στίξης, όπως τόνους, σημεία αναπνοής ή την υπογεγραμμένη. Από τη δεκαετία του 80, και για όλες τις συνήθεις εφαρμογές, αυτό το σύστημα έχει απλοποιηθεί στο λεγόμενο μονοτονικό.

Προέλευση

Για το πότε ακριβώς, σε ποιο μέρος και με ποιον τρόπο δημιουργήθηκε το ελληνικό αλφάβητο υπήρξαν πολλές απόψεις. Θεωρείται όμως αναμφισβήτητο πως πρότυπό του ήταν κάποια πρώιμη σημιτική γραφή, ενώ την ακριβή προέλευσή του άλλοι την αποδίδουν στο φοινικικό αλφάβητο και άλλοι βλέπουν και επίδραση της πρωτο-χαναανιτικής γραφής. Η επικρατέστερη πάντως ερμηνεία θεωρεί πως πρότυπο υπήρξε

το φοινικικό αλφάβητο, το οποίο πρέπει να γνώρισαν οι Έλληνες καθώς ταξίδευαν στα τέλη του 9ου π.Χ. αιώνα στην ανατολική Μεσόγειο.

Κυριότερο επιβεβαιωτικό στοιχείο αυτής της άποψης θεωρείται το ότι τα γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου φέρονται να διατήρησαν τα φοινικικά τους ονόματα, αν και τα ονόματα αυτά δεν σήμαιναν τίποτα στα ελληνικά. Αντιθέτως, στα φοινικικά κάθε γράμμα ήταν ονομασμένο κατά μια λέξη που ξεκινούσε με αυτό (*aleph*=βόδι, *beth*=σπίτι, *gimel*=καμήλα κ.λπ.). Γι' αυτό το λόγο και τα ονόματα των γραμμάτων παρέμειναν άκλιτα στα ελληνικά. Ωστόσο, τα ονόματα των ελληνικών γραμμάτων είναι γνωστά από πηγές του τέλους του 5ου αιώνα (Πλάτωνος Κρατύλος), ενώ τα ονόματα των σημιτικών γραμμάτων προκύπτουν από πηγές της ελληνιστικής εποχής και μεταγενέστερες. Οι πρώτες συστηματικές αναφορές των ονομάτων των εβραϊκών γραμμάτων εμφανίζονται στο Παλαιστινιακό Ταλμούδ (5ος αι. μΧ). Το 1952, ο ιστορικός Ignace Gelb υποστήριξε ότι το αρχαιοελληνικό αλφάβητο χρησιμοποιεί μεν φοινικικούς χαρακτήρες αλλά είναι το πρώτο πραγματικό αλφάβητο (δηλ. γράμμα=φθόγγος) ενώ το φοινικικό και τα άλλα σημιτικά αλφάβητα που προηγήθηκαν είναι συλλαβάρια (στα συλλαβάρια, κάθε χαρακτήρας αντιπροσωπεύει συγκεκριμένο συνδυασμό συμφώνου-φωνήεντος, δηλαδή συλλαβή). Η θέση αυτή, στηρίχτηκε στην απουσία φωνηέντων, πλην ειδικών περιπτώσεων, στα σημιτικά αλφάβητα. Ανάλογη άποψη υποστηρίζει και ο Γεώργιος Μπαμπινιώτης ο οποίος αποκαλεί το ελληνικό αλφάβητο «πρώτη πραγματικά αλφαβητική γραφή» και το φοινικικό «οιονεί συλλαβογραφικό». Οι απόψεις αυτές έχουν δεχτεί έντονη κριτική τα τελευταία χρόνια, ως μη λαμβάνουσες υπόψη την ιδιαιτερότητα των συμφώνων στις σημιτικές γλώσσες, μαζί με άλλα επιχειρήματα. Εκτός αυτού, πέντε αιώνες πριν το ελληνικό αλφάβητο, τρία μακρά και βραχεία φωνήεντα, τα /a, /i, /u υπήρχαν ήδη στο σημιτικό αλφάβητο της Ουγκαρίτ, πράγμα που δείχνει ότι οι Έλληνες απλά βελτίωσαν σημαντικά μια ήδη υπάρχουσα ιδέα.

Μέσα στον 7ο π.Χ. αι. όλες οι ελληνικές πόλεις-κράτη είχαν ήδη διαμορφώσει και χρησιμοποιούσαν η καθεμιά το δικό της αλφάβητο, με κατά τόπους ιδιομορφίες.

Το ελληνικό αλφάβητο έγινε η βάση για τη δημιουργία του λατινικού αλφαβήτου. Πράγματι, το λατινικό αλφάβητο προέρχεται κυρίως από το ετρουσκικό αλφάβητο το οποίο με τη σειρά του, και σύμφωνα με την επικρατέστερη σήμερα άποψη, βασίστηκε στο ελληνικό.

Η εξέλιξη του αλφαβήτου

Τοπικές αρχαϊκές μορφές

Το αρχαϊκό ελληνικό αλφάβητο είχε μεγάλη ποικιλία από τοπικές παραλλαγές. Όλα τα επιχώρια αλφάβητα ήταν βασισμένα αρχικά στα 22 γράμματα του φοινικικού αλφαβήτου, με εξαίρεση το γράμμα "σαμέχ", που το αντίστοιχο ελληνικό γράμμα Ξ έλειπε από πολλά. Όλα τα αλφάβητα επίσης περιείχαν το επιπλέον γράμμα Υ.

Μια βασική διαίρεση σε τέσσερις τύπους επιχωρίων αλφαβήτων γίνεται στη σημερινή φιλολογία. Κατά παράδοση, οι τέσσερις τύποι αυτοί αναφέρονται και ως "πράσινα", "κόκκινα", "ανοιχτό μπλε" και "σκούρο μπλε" αλφάβητα, ορολογία που προέρχεται από το χρωμάτισμα ενός χάρτη που συμπεριέλαβε ο Adolf Kirchhoff σε βιβλίο του το 1867, και με το οποίο πρώτος εισήγαγε τη διαίρεση αυτή.

Κατά τον Kirchhoff, τα "πράσινα" ή νότια αλφάβητα είναι αυτά που συναντώνται στην Κρήτη και σε μερικά νησιά του νοτίου Αιγαίου, όπως η Θήρα, η Μήλος και η Ανάφη. Είναι τα πιο συντηρητικά αλφάβητα, εφόσον δεν έχουν κανένα επιπλέον γράμμα πέρα από αυτά της φοινικικής για να δηλώνουν τα εν λόγω σύμφωνα.

Τα λεγόμενα "κόκκινα" ή δυτικά αλφάβητα είναι αυτά που χρησιμοποιήθηκαν στη δυτική Πελοπόννησο καθώς και σε περιοχές της Στερεάς Ελλάδας, στην Εύβοια και στη Θεσσαλία. Αυτά τα αλφάβητα έχουν ιδιαίτερη ιστορική σημασία γιατί Έλληνες από την Αχαΐα και την Εύβοια τα μετέφεραν στις αποικίες τους στην Ιταλία, όπου στη συνέχεια υιοθετήθηκαν ως βάση για τα αλφάβητα των τοπικών ιταλικών γλωσσών και ιδιαίτερα για το Λατινικό αλφάβητο. Επομένως, τα "κόκκινα" αλφάβητα, και ιδιαίτερα αυτό της Ευβοίας, έχουν ήδη κάποιες ομοιότητες με το λατινικό.

Τα λεγόμενα "μπλε" ή ανατολικά αλφάβητα είναι αυτά που χρησιμοποιήθηκαν στην Αττική, στα περισσότερα νησιά του Αιγαίου, και στην Ιωνία. Το "ανοιχτό μπλε" αλφάβητο είναι αυτό της Αθήνας πριν το 403 π.Χ.

Ένας ιδιαίτερα σημαντικός τύπος "σκούρου μπλε" αλφαβήτου ήταν αυτό που εξελίχθηκε στις πόλεις της Ιωνίας, όπως η Μίλητος και η Έφεσος.

Εξέλιξη των μορφών των γραμμάτων

Έκδοση της Καινής Διαθήκης, του 16ου αι., τυπωμένη με αναγεννησιακούς χαρακτήρες του Κλοντ Γκαραμόν.

Όπως και σε άλλα αλφάβητα, συμπεριλαμβανομένου του λατινικού, το ελληνικό αλφάβητο αρχικά διέθετε μια μοναδική μορφή για κάθε γράμμα, μη κάνοντας διάκριση μεταξύ κεφαλαίων και μικρών γραμμάτων. Η τελευταία αυτή διάκριση είναι επινόηση της σύγχρονης εποχής, η οποία άντλησε από διάφορες φάσεις της εξέλιξης των χειρόγραφων μορφών του αλφαβήτου.

Κατά την αρχαιότητα, η παλαιότερη μορφή των γραμμάτων ήταν μεγαλογράμματη. Εκτός όμως από τις όρθιες ευθύγραμμες μορφές (κεφαλαία) μορφές που βρέθηκαν σε λίθινες επιγραφές και στην εγγάρακτη κεραμική, κατά την αρχαιότητα αναπτύχθηκαν και πιο εύκολες μορφές γραφής, προσαρμοσμένες για γράψιμο σε μαλακά υλικά. Τέτοιες μορφές γραφής έχουν διασωθεί κυρίως σε χειρόγραφα από πάπυρο, προερχόμενα από την Αίγυπτο, από την ελληνιστική περίοδο και

εξής. Η αρχαία χειρογραφία ανέπτυξε δύο διαφορετικές μορφές γραψίματος:

- τη στρογγυλόσχημη γραφή, με προσεκτικά σχεδιασμένα, στρογγυλεμένα γράμματα όμοιου μεγέθους, η οποία χρησιμοποιήθηκε για προσεκτικά παραγόμενα λογοτεχνικά και θρησκευτικά χειρόγραφα
- την επισεσυρμένη γραφή, για καθημερινή χρήση

Κατά τον 9ο και 10ο αιώνα, οι στρογγυλόσχημοι χαρακτήρες αντικαταστάθηκαν από ένα νέο, πιο συμπαγές ύφος γραφής, με μορφές γραμμάτων υιοθετημένες από την παλαιότερη επισεσυρμένη. Πρόκειται για τη μικρογράμματη γραφή η οποία παραμένει ως η κύρια μορφή της χειρόγραφης Ελληνικής έως σήμερα. Κατά την Αναγέννηση, οι Δυτικοί τυπογράφοι υιοθέτησαν τις μικρογράμματες μορφές ως μικρούς χαρακτήρες εκτύπωσης, ενώ καθιέρωσαν ως κεφαλαία τις επιγραφικές μορφές της αρχαιότητας. Η ορθογραφική πρακτική της χρήσης κεφαλαίων για τη διάκριση ονοματεπωνύμων, τοπωνυμίων, τίτλων κλπ αναπτύχθηκε κατ' ακολουθία της Λατινικής και των υπόλοιπων δυτικών γλωσσών.

ΚΥΡΙΛΛΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Η μορφή του αλφαβήτου προέρχεται από την πρώιμη μορφή του κυριλλικού αλφαβήτου, το οποίο είναι παράγωγο του γλαγολιτικού αλφαβήτου, μεγαλογράμματης κυρτής γραφής της οποίας η επινόηση τον 9^ο αι.μ.Χ. αποδίδεται σε δυο Βυζαντινούς μοναχούς από τη Θεσσαλονίκη, τα αδέλφια Άγιο Κύριλλο και Άγιο Μεθόδιο. Παρόλο που αποδίδεται συνήθως στον Άγιο Κλεμέντιο της Οχρίδας, μαθητή του Αγίου Κύριλλου και του Αγίου Μεθόδιου από την Βουλγαρική Μακεδονία, το αλφάβητο αναπτύχθηκε πιθανότατα στην Λογοτεχνική Σχολή του Πρέσλαβ στην βορειοανατολική Βουλγαρία. Το κυριλλικό αλφάβητο αντικατέστησε σχεδόν ολοκληρωτικά το γλαγολιτικό στην βορειοανατολική Βουλγαρία στα τέλη του 10^{ου} αι.μ.Χ., ενώ η Λογοτεχνική Σχολή της Οχρίδας όπου εργαζόταν ο Άγιος Κλεμέντιος συνέχισε να χρησιμοποιεί το γλαγολιτικό μέχρι τον 12^ο αι.μ.Χ. Καθώς οι μαθητές των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου εξαπλώθηκαν σε ολόκληρη

την Πρώτη Βουλγαρική Αυτοκρατορία, είναι πιθανόν αυτά τα δυο κύρια κέντρα να ήταν τμήμα μιας ενιαίας παράδοσης.

- Ορισμένοι λόγοι για την αντικατάσταση του γλαγολιτικού με το κυριλλικό αλφάβητο είναι η μεγαλύτερη απλότητα και μεγαλύτερη ευκολία χρήσης του κυριλλικού καθώς και η ομοιότητα του με το ελληνικό αλφάβητο, το οποίο ήταν πολύ γνωστό στην Πρώτη Βουλγαρική Αυτοκρατορία.
- Υπάρχουν και άλλες θεωρίες σχετικά με την προέλευση του κυριλλικού αλφαβήτου, δηλαδή ότι το αλφάβητο δημιουργήθηκε από τους ίδιους τους Αγίους Κύριλλο και Μεθόδιο, ή ότι προϋπήρξε του γλαγολιτικού αλφαβήτου, αποτελώντας μεταβατικό στάδιο μεταξύ της ελληνικής και γλαγολιτικής κυρτής γραφής, αλλά αυτές οι θεωρίες έχουν διαψευστεί. Το αλφάβητο διαδόθηκε μαζί με την Παλαιά Εκκλησιαστική Σλαβική γλώσσα, και το αλφάβητο που χρησιμοποιείται για την νέα Εκκλησιαστική Σλαβική γλώσσα στα μυστήρια της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας και της Ανατολικής και Καθολικής Εκκλησίας εξακολουθεί να έχει κοινά γνωρίσματα με την αρχική μορφή του κυριλλικού.
- Τους επόμενους δέκα αιώνες όμως, το κυριλλικό αλφάβητο προσαρμόστηκε στις αλλαγές της ομιλούμενης γλώσσας, ανέπτυξε τοπικές παραλλαγές για να ταιριάζει με τα χαρακτηριστικά των εθνικών γλωσσών, και τροποποιήθηκε από ακαδημαϊκές μεταρρυθμίσεις και πολιτικά διατάγματα. Σήμερα, δεκάδες γλώσσες της ανατολικής Ευρώπης και της Ασίας γράφονται με το κυριλλικό αλφάβητο.

[illegible]

- Το γλαγολιτικό αλφάβητο

A	Б	B	Г	Д	E	Ж	S
A	Мп	B	Гк	Nτ	E	Z (παχύ)	Τζ
И	Й	K	Л	M	H	O	Π
I	I (βραχύ)	K	Λ	M	N	O	Π
P	C	T	Y	Φ	X	Ш	Щ
P	Σ	T	Oυ	Φ	X	σ(παχύ)	Στ
Ъ	Ы	Ь	Э	Ю	Я		
*	I λαρυγγικό	**	E	Γιου	Για		

- ΚΥΡΙΛΛΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Φωνητικό Σύστημα

Το φωνητικό σύστημα της γλώσσας αναφέρεται καταρχήν στην ταξινόμηση των φωνητικών κατηγοριών με διακριτική λειτουργία, όπως τα φωνήματα, καθώς και στις βασικές τροποποιήσεις τους σε διαφορετικά φωνητικά περιβάλλοντα, όπως τα αλλόφωνα. Τα φωνήεντα με τις διφθόγγους και τα σύμφωνα, δηλαδή οι φθογγικές κατηγορίες, καθώς και η μακρότητα και οι λεξικοί τόνοι, δηλαδή οι προσωδιακές κατηγορίες, αποτελούν την παραδοσιακή ταξινόμηση του φωνητικού συστήματος.

Διεθνές Φωνητικό Αλφάβητο

Το Διεθνές Φωνητικό Αλφάβητο(International Phonetic Alphabet-IPA) είναι ένα αλφαβητικό σύστημα της φωνητικής γραφής. Βασίζεται κατά κύριο λόγο στη λατινική αλφάβητο. Επινόηθηκε από το διεθνές φωνητικό αλφάβητο ως τυποποιημένη απεικόνιση των ήχων του προφορικού λόγου. Το IPA χρησιμοποιείται από λεξικογράφους, μαθητές, δασκάλους, γλωσσολόγους, λογοθεραπευτές παθολόγους, τραγουδιστές, ηθοποιούς και μεταφραστές.

Το IPA έχει σχεδιαστεί για να αντιπροσωπεύει μόνο τις ιδιότητες του λόγου που είναι χαρακτηριστικές στην προφορική γλώσσα (φωνήματα, τονισμός και διαχωρισμός των λέξεων και συλλαβών)και για να αντιπροσωπεύει πρόσθετες ιδιότητες του λόγου, όπως το τρίξιμο των δοντιών, ψεύδος, και ήχους που γίνονται με ένα λυκόστομα, ένα εκτεταμένο σύνολο των συμβόλων που ονομάζονται οι Επεκτάσεις του IPA μπορούν να χρησιμοποιηθούν.

Τα σύμβολα IPA που αποτελούνται από ένα ή περισσότερα στοιχεία δύο βασικών τύπων γραμμάτων και διακριτικών. Για παράδειγμα, ο ήχος του αγγλικού γράμματος (t) μπορεί να μεταγραφεί σε IPA με ένα μόνο γράμμα, [t], ή με γράμμα συν διακριτικά, [t $\square$], ανάλογα με το πόσο ακριβείς κάποιος επιθυμεί να είναι. Συχνά, οι κάθετοι χρησιμοποιούνται για να σηματοδοτήσουν ευρεία ή φωνολογική μεταγραφή, έτσι, / t / είναι λιγότερο συγκεκριμένο, και θα μπορούσε να αναφέρεται, είτε [t $\square$] ή [t], ανάλογα με το περιεχόμενο και τη γλώσσα.

Μερικές φορές τα γράμματα ή τα διακριτικά προσθέτονται, αφαιρούνται ή τροποποιούνται από το διεθνές φωνητικό αλφάβητο. Από την πιο πρόσφατη αλλαγή το 2005, υπάρχουν 107 γράμματα, 52 διακριτικά, και τέσσερα προσωδιακά σήματα του IPA. Αυτά εμφανίζονται στο τρέχον διάγραμμα IPA:

TO MEMBER CONTINUED FROM PREVIOUS PAGE (193)

1-800-368-7629 TOLL FREE 24 HOURS

p b t d l c j k g q s z
m n ŋ r e h i
v o θ ð s z ʃ ʒ ø æ ç j x γ χ w h f h fi
ɸ β

b ɹ j u
l ʌ ɑ

13 JUL 2011 12:00:00

VERTICAL

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1

Το IPA χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο λατινικούς χαρακτήρες. Άλλα γράμματα δανείστηκαν από διαφορετικά χειρόγραφα (π.χ. ελληνικά), και τροποποιήθηκαν ώστε να είναι σύμφωνες με το ρωμαϊκό τρόπο γραφής. Τα διακριτικά (τόνοι, πνεύματα κτλ.) Φωνητικού Αλφάβητου και αναπτύχθηκε από τους AJ Ellis, Henry Sweet, Daniel Jones, και τον Pussy στα τέλη του 19ου αιώνα.

Το IPA μπορεί να χρησιμοποιηθεί για ευρεία και στενή μεταγραφή. Για παράδειγμα, στα αγγλικά, διακρίνεται μόνο ένας ήχος του «t» από τους

φυσικούς ομιλητές. Ως εκ τούτου, μόνο ένα σύμβολο είναι απαραίτητο σε μια ευρύ μεταγραφή για να δείξουν κάθε ήχο του «t». Αν υπάρχει ανάγκη να μεταγραφεί με ακρίβεια στα αγγλικά, τα διακριτικά σήματα μπορούν να προστεθούν για να δείξουν ότι τα «t» στα “tap”, “pat” και “stem” τα οποία διαφέρουν ελαφρώς στην προφορά.

χρησιμοποιούνται για λεπτές διακρίσεις σε ήχους και για να δείξει την έρρινη προφορά των φωνηέντων. Η έννοια του IPA αναφέρθηκε για πρώτη φορά από τον Otto Jespersen σε επιστολή του προς τον Paul Pussy του Διεθνές

Το Διεθνές Φωνητικό Αλφάβητο δεν είχε την επιτυχία που οι σχεδιαστές της περίμεναν και χρησιμοποιείται λιγότερο συχνά στην Αμερική από ό, τι στην Ευρώπη. Παρά τα αναγνωρισμένα μειονεκτήματά του ως ένα παγκόσμιο σύστημα της φωνητικής μεταγραφής, χρησιμοποιείται ευρέως περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο. Ένα από τα κύρια μειονεκτήματα του, όταν χρησιμοποιείται για εκτύπωση και δακτυλογράφηση είναι η χρήση του μεγάλου αριθμού των ειδικών συμβόλων μαζί με τα γράμματα του λατινικού αλφαβήτου που αποτελούν τον πυρήνα του. Οι τροποποιήσεις και αντικαταστάσεις γίνονται συχνά για λόγους οικονομίας και ευκολίας.

1. Χρησιμοποιούμε πλάγιες γραμμές /.../ για να δηλώσουμε τη φωνολογική μεταγραφή.
2. Χρησιμοποιούμε αγκύλες πλάγιες [...] για να δηλώσουμε τη φωνητική μεταγραφή.
3. Ειδικότερα και στις δύο περιπτώσεις αντί για σημεία στίξης χρησιμοποιούμε τα εξής:

A) αντί για τελεία, ερωτηματικό, θαυμαστικό βάζουμε ||
(στο τέλος δεν βάζουμε τελεία, απλά κλείνουμε το κείμενο αναλόγως με πλάγια γραμμή ή αγκύλη.

B) αντί για κόμμα, άνω τελεία ή παύλα βάζουμε |

4. Ειδικά για τα νέα ελληνικά, θα πρέπει κανείς να δώσει προσοχή στα εξής γράμματα του αλφαβήτου που ο ήχος τους αναπαριστάται είτε με ένα μόνο στοιχείο (ενώ είναι δίφθογγα

στην ελληνική ορθογραφία), είτε με συμφωνικά συμπλέγματα (ενώ είναι απλά γράμματα στην ορθογραφία):

<μπ> → /b/

<ντ> → /d/

<γκ> → /g/

<ξ> → /ks/

<ψ> → /ps/

<τσ> → /ts/

<τζ> → /dz/

Ελληνική Νοηματική Γλώσσα

Η Ελληνική Νοηματική Γλώσσα (Ε.Ν.Γ.) είναι η φυσική γλώσσα των κωφών στην Ελλάδα. Το γεγονός ότι η Ε.Ν.Γ. αποτελεί την γλώσσα των κωφών στην Ελλάδα δεν σημαίνει ότι απεικονίζει την ελληνική γλώσσα ή ότι προέρχεται από αυτήν. Αντίθετα πρόκειται για αυτόνομο γλωσσικό σύστημα με δικούς της κανόνες και δικό της συντακτικό και όχι παντομίμα ή συμβολική γλώσσα.

Η Ε.Ν.Γ. είναι οπτικο-κινησιακή γλώσσα, δηλαδή βασίζεται στην κίνηση των χεριών, στην στάση ή την κίνηση του σώματος καθώς και στις εκφράσεις του προσώπου για να αποδώσει ένα νόημα. Διαθέτει λεκτικές και συντακτικές δομές για να εκφράσει οποιοδήποτε αφηρημένη έννοια.

Βασικό συστατικό της Ε.Ν.Γ. είναι οι χειρομορφές. Η χειρομορφή είναι το σχήμα που παίρνει η παλάμη καθώς και η διάταξη των δαχτύλων τα οποία σε συνδυασμό με:

- Τον προσανατολισμό της παλάμης
- Την κίνηση του χεριού
- Την έκφραση του προσώπου
- Την στάση και κίνηση του σώματος
- Και την θέση της χειρομορφής (πάνω στο σώμα ή στον χώρο)

μπορεί να αποδώσει κάθε νόημα.

Η Ελληνική Νοηματική Γλώσσα δεν είναι η μοναδική, υπάρχει μεγάλος αριθμός νοηματικών γλωσσών ανά το κόσμο (σχεδόν κάθε γλώσσα έχει και την αντίστοιχη της στην νοηματική) και παρόλο που οι περισσότερες βασίζονται στις ίδιες αρχές (χειρομορφές, στάση σώματος, κίνηση) δεν είναι αμοιβαία κατανοητές μεταξύ τους. Για παράδειγμα, ένας νοηματιστής Ε.Ν.Γ. δεν είναι σε θέση να κατανοήσει την αμερικάνικη ή ισπανική νοηματική γλώσσα και αντίστροφα. Αυτό συμβαίνει επειδή οι νοηματικές γλώσσες, όπως και οι ομίλουσες, δημιουργούνται και εξελίσσονται για να ικανοποιήσουν της ανάγκες μιας κοινότητας. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι άλλες είναι οι ανάγκες της ελληνικής κοινότητας κωφών και άλλες οι ανάγκες της π.χ. κινέζικης κοινότητας κωφών.

Γραφή Braille

Ιστορικό της γραφής για άτομα με προβλήματα όρασης

Η πρώτη συστηματική προσπάθεια γραφής για τυφλά άτομα ξεκινά το 1784 στη σχολή τυφλών του Βαλεντίνου Αουί, στο Παρίσι. Επρόκειτο για σύστημα ανάγλυφης εκτύπωσης των κεφαλαίων χαρακτήρων του αλφαβήτου. Η αναγνώριση δια της αφής των περιγραμμάτων των ανάγλυφων χαρακτήρων ήταν εφικτή, αλλά απαιτούσε μια ιδιαίτερα αργή γράμμα πρὸς γράμμα ανάγνωση. Η έλλειψη αισθητών διαφορών των χαρακτήρων, και το επακόλουθο μεγάλο μέγεθος τους ήταν τα κυριότερα μειονεκτήματα του συστήματος.

Η επινόηση της γραφής Braille

Η πρώτη απόπειρα να χρησιμοποιηθεί συνδυασμός κουκίδων (στιγμών) για την αναπαράσταση των χαρακτήρων του αλφαβήτου, στην θέση των ανάγλυφων χαρακτήρων, γίνεται το 1819 από τον Γάλλο λοχαγό του πυροβολικού Κάρολο Μπαρμπιέ. Το σύστημα θα τελειοποιηθεί από τον τυφλό Λουδοβίκο Braille, ο οποίος θα χρησιμοποιήσει ορθογώνιο πλέγμα 6 ανάγλυφων κουκίδων, η παρουσία ή η απουσία των οποίων στο πλέγμα επιτρέπει τον σχηματισμό 64 διαφορετικών χαρακτήρων.

2→ • • ←5 3→ • • ←6 ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ BRAILLE							
A	B	Γ	Δ	E	Z	H	Θ
I	K	Λ	M	N	Ξ	O	Π
P	Σ	T	Υ	Φ	X	Ψ	Ω
ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ BRAILLE							
AI	EI	OI	AY	EY	HY	YI	OY
ΑΡΙΘΜΟΙ BRAILLE							
1	2	3	4	5			
6	7	8	9	0			

Ανάγνωση Braille

Η ανάγνωση της γραφής Braille, εξαρτάται όχι μόνο από την αφή, όπως νομίζουν πολλοί αλλά και από την κίνηση. Και αυτό διότι η πρόσληψη των πληροφοριών γίνεται σε μεγάλο βαθμό κατά τη διάρκεια των ανιχνευτικών δακτυλικών κινήσεων και όχι όταν το δάκτυλο είναι ακίνητο. Μέσω των ανιχνευτικών κινήσεων επιτυγχάνεται ο εντοπισμός των σειρών του κειμένου και τελικά ο χωρικός προσανατολισμός του αναγνώστη. Αυτό διαφέρει κατά πολύ από την διαδικασία της οπτικής ανάγνωσης, όπου η απόκτηση πληροφοριών πραγματοποιείται όταν τα μάτια εστιάζουν σε ένα γράμμα. Το ακροδάκτυλο χρησιμοποιείται ως χωρικό πλαίσιο εντός του οποίου θα αναζητηθεί ο εντοπισμός των κουκίδων. Οι ικανοί αναγνώστες κατά κανόνα χρησιμοποιούν και τα δύο χέρια. Η λειτουργία των δύο χεριών είναι εναλλασσόμενη, το ένα αντικαθιστά το άλλο, συνήθως στη μέση της γραμμής ενός κειμένου. Καθώς το ένα λαμβάνει τη λεκτική πληροφόρηση του κειμένου, το άλλο εστιάζει στις χωρικές λειτουργίες. Ο αριστερός δείκτης συνήθως δεν αρχίζει να κινείται προς μια καινούργια γραμμή προτού ο δεξιός δείκτης να έχει ολοκληρώσει το τελευταίο γράμμα της προηγούμενης γραμμής.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ HAL

Με την εκκίνηση των Windows το Hal αναλαμβάνει την επικοινωνία του χρήστη με το περιβάλλον του υπολογιστή, ανακοινώνοντας όχι μόνο το πάτημα των πλήκτρων ή τους χαρακτήρες στην οθόνη αλλά και τα αντικείμενα του περιβάλλοντος των Windows, δίνοντας μια ολοκληρωμένη εικόνα για τα μενού, τους διάλογους τα εικονίδια και γενικά την κατάσταση στην οθόνη του υπολογιστή. Το Hal είναι το βασικό εργαλείο κάθε τυφλού χρήστη ηλεκτρονικού υπολογιστή, αφού με την βοήθεια του προγράμματος σύνθεσης φωνής που περιέχει επιτυγχάνει την ανάγνωση των δεδομένων της οθόνης μέσω της κάρτας ήχου και των ηχείων του υπολογιστή μας. Η ταυτόχρονη υποστήριξη οθονών Braille από το Hal δίνει επιπροσθέτως στα άτομα με προβλήματα όρασης, απτική δυνατότητα πρόσβασης στη πληροφορία.

Σημαντικές δυνατότητες

- Ένα λογισμικό πρόσβασης που υποστηρίζει ταυτόχρονα ανάγνωση και απόδοση σε μορφή Braille, των δεδομένων της οθόνης ενός υπολογιστή, καλύπτοντας πλήρως τις ανάγκες των ατόμων με απώλεια όρασης.
- Ελληνικό περιβάλλον με πλήρη υποστήριξη Ελληνικών και Αγγλικών.
- Η ανάγνωση οθόνης, εκφωνεί κάθε κείμενο που εμφανίζεται στην οθόνη (έγγραφα, μενού, ιστοσελίδες, emails, κ.α.) καθώς και τα εικονίδια και κάποια από τα γραφικά στοιχεία, αναγγέλλοντας φωνητικά και όλα τα αντικείμενα περιβάλλοντος των Windows που εμφανίζονται στην οθόνη του υπολογιστή.

GREEKLISH

Τα **Greeklish** (Γκρίκλις), από τις λέξεις *greek* (ελληνικά) και *english* (αγγλικά), γνωστά και ως Grenglish, Λατινοελληνικά ή Φραγκολεβαντίνικα, είναι η ελληνική γλώσσα γραμμένη με το λατινικό αλφάβητο. Είναι ένα είδος μεταγραφής. Έγιναν περισσότερο γνωστά μέσω χρηστών στο Facebook. Χρησιμοποιούνται στο διαδίκτυο από Έλληνες και Κύπριους που επικοινωνούν μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, facebook , msn...κλπ, IRC ή instant messaging. Επίσης, χρησιμοποιούνται πολλές φορές σε μηνύματα τύπου SMS (κινητής τηλεφωνίας), καθώς και μεταξύ Ελλήνων ή Κυπρίων που ζουν καιρό σε αγγλόφωνες χώρες.

Σήμερα τα λειτουργικά συστήματα υποστηρίζουν πολύ περισσότερες γλώσσες, μεταξύ των οποίων και τα ελληνικά, και είναι πιο εύκολο να επικοινωνήσουν Έλληνες μεταξύ τους στη μητρική τους γλώσσα στο Διαδίκτυο. Ωστόσο πολλοί χρησιμοποιούν ακόμα τα greeklish γιατί είναι γρηγορότερα στην πληκτρολόγηση και δεν υπάρχει λόγος να έχουν σωστή ορθογραφία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα πολλές φορές να ξεσπά ένας άτυπος πόλεμος για την χρήση τους, καθώς δεν είναι εύκολα αναγνώσιμα από χρήστες που δεν είναι συνηθισμένοι σε αυτό τον τρόπο γραφής, για λόγους ευκολότερης κατανόησης των κειμένων ή

λόγω αδυναμίας αναζήτησης σε αυτά.

Τύποι Greeklish

Τα Greeklish μπορεί να είναι ορθογραφικά, δηλαδή να ακολουθούν τους κανόνες της ελληνικής ορθογραφίας, ή να είναι φωνητικά, δηλαδή να σκοπεύουν στη φωνητική απόδοση των ελληνικών. Ο περισσότερος όμως κόσμος χρησιμοποιεί ένα "μικτό" σύστημα, που συνδυάζει το θέμα της ορθογραφίας με την φωνητική απόδοση, χωρίς η γραφή να έχει ισχυρή τυποποίηση.

Πρότυπα

Υπάρχουν πολλοί τρόποι να γράψει κανείς greeklish. Εφόσον δεν υπάρχει κοινώς αποδεκτή μέθοδος, ο καθένας χρησιμοποιεί τα "δικά του" greeklish. Οι περισσότερες προσωπικές και ανεπίσημες ιστοσελίδες ήταν γραμμένες στο παρελθόν σε greeklish. Σήμερα αυτό δεν ισχύει, καθώς η χρήση των greeklish δε θεωρείται πλέον κατάλληλη. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν ακόμα ιστοσελίδες γραμμένες σε greeklish. Επίσης τα greeklish χρησιμοποιούνται σε πολλά Διαδικτυακά forum.

ΙΦ ΓΙΟΥ ΔΡ ΓΚΡΙΚ,
ΠΛΙΖ ΡΑΪΤ ΙΝ ΓΚΡΙΚ
ΕΝΤ ΜΠΙ ΠΡΑΟΥΝΤ
ΟΦ ΓΙΟΡ ΛΑΝΓΚΟΥΪΤΖ.

ΧΟΥΕΝ ΓΙΟΥ ΡΑΪΤ ΙΝ
ΓΚΡΙΝΓΚΛΙΣ, ΙΤ ΛΟΥΚΣ
ΔΑΤ ΣΤΙΟΥΠΙΤ.

ΘΕΝΚΙΟΥ :)

Οι ιδεολογίες της ορθογραφίας

Καθώς η μεταγραφή των greeklish δεν γίνεται με βάση διαδεδομένο πρότυπο, τα λατινογραφημένα ελληνικά χαρακτηρίζονται από μεγάλη ορθογραφική ποικιλία. Η χρήση έχει καθιερώσει τρεις βασικούς τρόπους μεταγραφής:

- **Φωνητική μεταγραφή:** αποδίδει την προφορική γλώσσα και απλοποιεί την ιστορική ελληνική ορθογραφία, π.χ. «ξέρω» ως «ksero» και «χάρη» ως «chari».

- **Οπτική μεταγραφή:** αυτή, σε αντίθεση με τη φωνητική, αντιγράφει κατά το δυνατό την ιστορική ορθογραφία. Γνώμονάς της είναι η μορφή των γραμμάτων, που οδηγεί σε κάπως ανορθόδοξες λύσεις, όπως στην απόδοση του «θ» ως «8» ή «0», του «ξ» ως «3», του «η» με το λατινικό «h» κ.τ.λ.

- **Θεσιακή μεταγραφή:** Βασίζεται στη θέση των χαρακτήρων στο πληκτρολόγιο και διαφέρει από το οπτικό σύστημα μόνο σε ορισμένα γράμματα· αποδίδει π.χ. το «ξ» με το λατινικό «j» αντί για «x» ή «3» που συνηθίζονται στο οπτικό σύστημα. Αντίθετα με ό,τι συχνά πιστεύεται, οι περισσότεροι χρήστες ακολουθούν με συνέπεια ένα σύστημα. Όποιος λ.χ. απλοποιεί το «ω» κατά πάσα πιθανότητα απλοποιεί και το «η». Αντίθετα, όποιος μεταγράφει το «ξ» και το «θ» ως «3» και «8», κατά κανόνα ακολουθεί το οπτικό σύστημα και για το «η» και το «ω». Έτσι, μεταγραφές όπως «3erh» (ξερή) και «00wn» (Οθων) έχουν σύστημα, αλλά μεταγραφές όπως «3anthi» (ξανθή) ή «8iriodhs» (θηριώδης) όχι. Ορισμένες λέξεις είναι ιδιαίτερα δύσκολες στη μεταγραφή τους, π.χ. η λέξη «διεύθυνση» μπορεί να αποδοθεί με πάνω από 20 διαφορετικούς τρόπους.

Ο περισσότερος όμως κόσμος χρησιμοποιεί ένα «μικτό» σύστημα, που συνδυάζει το θέμα της αρθρογραφίας με την φωνητική απόδοση, χωρίς η γραφή να έχει ισχυρή τυποποίηση.

Γιατί πρέπει να πείτε ΟΧΙ στα greeklish;

Πλην ελαχίστων εξαιρέσεων σήμερα, οι ελληνικοί χαρακτήρες υποστηρίζονται θαυμάσια στο διαδίκτυο. Επομένως δεν υπάρχει λόγος χρήσης των greeklish. Κείμενα γραμμένα με αυτό το σύστημα γραφής, είναι δυσανάγνωστα και πολλές φορές δυσνόητα. Πολλοί χρήστες του διαδικτύου αποφεύγουν να διαβάσουν

μεγάλα κείμενα γραμμένα σε greeklish, καθώς είναι ιδιαίτερα κουραστικά κατά την ανάγνωση. Τα greeklish στις ιστοσελίδες, αποτελούν τροχοπέδη για βασικές λειτουργίες, όπως αυτήν της αναζήτησης. Εκτός αυτού, σήμερα, **τα greeklish σε μια ιστοσελίδα μειώνουν το κύρος της. Πολλοί προσπαθούν να κρύψουν την ανορθογραφία τους, οχυρωμένοι πίσω απ' αυτόν τον τύπο γραφής.** Αυτή δεν είναι λύση. Είναι προτιμότερο να διαβάζει κάποιος ένα

ανορθόγραφο κείμενο γραμμένο στα ελληνικά, παρά τα τρισάθλια greeklish. Εξάλλου, αν δεν προσπαθήσετε να γράφετε στα ελληνικά, πως θα μάθετε να γράφετε ορθογραφήμένα; Πολλοί χρήστες που χρησιμοποιούν αυτόν τον τύπο γραφής, επικαλούνται την δικαιολογία ότι «με τα greeklish» δεν χρειάζεται να γράφεις ορθογραφήμένα. Αυτό τώρα δηλαδή, θεωρείται καλό; Παρ' όλα αυτά όμως, υποσυνείδητα οι περισσότεροι προσπαθούν να γράψουν **«ορθογραφήμένα greeklish»!** Μια άλλη δικαιολογία είναι «η συνήθεια». Έχετε αποπειραθεί άραγε ποτέ να συμπληρώσετε δημόσια και μη έγγραφα, χρησιμοποιώντας greeklish; Προφανώς όχι. Γιατί λοιπόν να γίνεται αυτή η επίκληση στο διαδίκτυο να γράφει πλέον κάποιος σε greeklish, αφ' ενός υποδηλώνει μια ασέβεια προς τους αναγνώστες, με την έννοια ότι τους ταλαιπωρεί κατά την ανάγνωση κι αφ' ετέρου δηλώνει μια έλλειψη σεβασμού και προς το ίδιο του το γραπτό. **«Μαγκιά» δεν είναι να γράφεις γρήγορα, ή να προσπαθείς να καλύψεις τις αδυναμίες σου οχυρωμένος πίσω απ' αυτή τη γραφή. «Μαγκιά» σήμερα είναι να προσπαθείς να γράφεις σωστά ελληνικά.**

ΑΦΤΙ ΙΝΕ Ι ΝΕΑ ΕΛΙΝΙΚΙ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ (Σ)ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΜΑΣ

ΛΕΜΕ ΟΧΙ ΣΤΑ GREEKLISH
ΔΙΑΔΩΣΤΕ ΤΟ

Emoticons

Emoticons, ονομάστηκαν τα χαρακτηριστικά σύμβολα της Online επικοινωνίας, τα οποία χρησιμοποιούνται σε emails, chats, instant messages, SMS στην πληροφορική και τις επικοινωνίες. Στην αρχή χρησιμοποιήθηκαν ως επί το πλείστον σε χιουμοριστικά κείμενα, αλλά η ψηφιακή έκδοση χρονολογείται από τις αρχές του 1980. Η λέξη, emoticon, είναι ο συνδυασμός των δύο διαφορετικών αγγλικών λέξεων “emotion” και “icon” .

Τα σύμβολα αυτά ξεκίνησαν με την χρήση σημείων στίξης (παρένθεση, κόμμα, άνω και κάτω τελεία, παύλα κ.λπ.), περιγράφοντας συναισθήματα (χαρά :-), λύπη :-(και αριθμούν αμέτρητους και ιδιαίτερα ευφάνταστους συνδυασμούς. Αποτελούν έναν ευρύτατα διαδεδομένο τρόπο έκφρασης στο επονομαζόμενο «ηλεκτρονικό λεξιλόγιο». Το πρώτο emoticon που χρησιμοποιήθηκε σε ηλεκτρονική επικοινωνία στις 19 Σεπτεμβρίου 1982, ήταν το χαμογελαστό πρόσωπο (smiley face) με την χρήση άνω και κάτω τελείας, παύλας και δεξιάς παρένθεσης :-). Η πατρότητά του αποδόθηκε στον καθηγητή του Πανεπιστημίου Carnegie Mellon, τον Σκοτ Ε. Φέλμαν.

Τα σύμβολα αυτά είναι δημοφιλή στους χρήστες ηλεκτρονικής επικοινωνίας, γιατί αποδίδουν τα συναισθήματά τους, εκφραστικά και σε μικρό χώρο. Στα 25 χρόνια που ακολούθησαν, η γλώσσα των «emoticons» εμπλουτίστηκε με πολλές νέες προσθήκες, μέσω συμβόλων που απεικονίζουν μια πληθώρα συναισθημάτων, όπως αγάπη, απογοήτευση, οργή, μείδισμα κ.λπ. Μεγάλη ανάπτυξη παρουσίασε και το εικαστικό μέρος, καθώς εμφανίζονται σε υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και chatrooms σε μορφή σχεδίων (cartoon), και όχι μόνον σαν συνδυασμός σημείων στίξης. Διαφορετικά μέρη του κόσμου έχουν διαφορετικές emoticons, τα οποία έχουν μια ποικιλία από σημασίες. Υπάρχουν emoticons δυτικού τύπου, ανατολικό στυλ και σε ασιατικό στυλ.

Οι γλωσσολόγοι, αντιμετωπίζουν επιφυλακτικά το φαινόμενο αυτό, μολονότι αναγνωρίζουν την σημασία τους στην σύγχρονη ηλεκτρονική εποχή, αλλά και την αξία τους στην έκφραση των συναισθημάτων την οποία συχνά στερεί ο ηλεκτρονικός λόγος λόγω της δομής του. Η επικρατούσα άποψη, υποστηρίζει ότι η μορφή αυτή επικοινωνίας δεν αποτελεί απειλή για τον παραδοσιακό γραπτό λόγο, καθώς παρέχει ένα επιπλέον εκφραστικό μέσο στους χρήστες των νέων τεχνολογιών, παρά τους κινδύνους που ελλοχεύουν από την υπεραπλούστευση των γλωσσικών μέσων.

icon	text	text	full text
	:)	: -)	:smile:
	:D	: -D	:grin:
	:(	:-(	:sad:
	:o	: -o	:eek:
	8O	8-O	:shock:
	:?	: -?	:???:
	8)	8-)	:cool:
	:x	: -x	:mad:
	:P	: -P	:razz:
	:	: -	:neutral:
	:)	: -)	:wink:

icon	full text
	:lol:
	:oops:
	:cry:
	:evil:
	:twisted:
	:roll:
	:!:
	:?:
	:idea:
	:arrow:
	:mrgreen:

Smile	😊	:)	:-)	:]	=)
Frown	😞	:(	:-(:-(	:[	=(
Grin	😄	:D	:-D	=D	
Wink	😉	;))	;-)		
Cry	😭	:'(			
Surprised	😲	:O(	:-O	:o	:-o
Kiss	😘	:*	:-*		
Confused	😕	o.O	O.o		
Angry	😡	>:(	>:-(		
Upset	😞	>:O	>:-O	>:o	>:-o
Tongue	😛	:P	:-P	:p	:-p
Unsure	😟	:/	:-/	:	:-
Heart	❤️	<3			
Glasses	😎	8)	8-)	B)	B-)
Sunglasses	😎	8	8-	B	B-
Angel	😇	O:)	O:-)		
Devil	😈	3:)	3:-)		
Squint	😏	-_-		Digital Streets	

Συμπεράσματα και προτάσεις

Τα συμπεράσματα μας από αυτήν την σχολική χρονιά για τα αρχαία αλφάβητα είναι θετικά, καθώς ερευνήσαμε για τα αρχαία αλφάβητα του κόσμου και μάθαμε για αυτά κάτι που αν δεν είχε ανακαλυφθεί οι άνθρωποι δεν θα είχαν τρόπο επικοινωνίας αν δεν είχαμε ασχοληθεί με το θέμα αυτό ίσως οι περισσότεροι στην τάξη μας να μέναμε σε πλήρη άγνοια για τα αρχαία αλφάβητα του κόσμου. Όμως δεν περιοριστήκαμε μόνο στην αρχαία μορφή τους αλλά στην σημερινή τους και στην εξελισσόμενη τους, όπως στα αρχαία ελληνικά που σήμερα είναι νέα ελληνικά και στο μέλλον θα είναι ίσως greeklish, μερικά όμως αλφάβητα χάθηκαν με το πέρασμα του χρόνου. Τα συμπεράσματα λοιπόν από την εργασία αυτήν είναι ότι στο θέμα αυτό προεκτείνει της γνώσης μας. Αποδεχόμαστε την αρχική υπόθεση αφού ο άνθρωπος από παλιά είχε την ανάγκη για επικοινωνία. Κάτι που θα μπορούσαμε να ερευνήσουμε παραπάνω είναι που τα έγραφαν (σε πέτρες, σε χαρτί, σε πάπυρο σε πηλό σε ξύλινες πινακίδες) πως τα έγραφαν (μολυβί, πινέλο, λείες πέτρες, μέταλλα ποιοι μπορούσαν να τα μάθουν (άντρες, γυναίκες, παιδιά, από ποια ηλικία) που τα μάθαιναν (σε σχολείο σε σπίτια σε πλατείες)

Βιβλιογραφία-Δικτυογραφία

Abel James

http://en.wikipedia.org/wiki/International_Phonetic_Alphabet

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%AD%CF%82_%CE%A6%CF%89%CE%BD%CE%B7%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%91%CE%BB%CF%86%CE%AC%CE%B2%CE%B7%CF%84%CE%BF

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%B1%CE%BB%CF%86%CE%AC%CE%B2%CE%B7%CF%84%CE%BF

Power Puff Girls

<http://www.keng.gr>

<http://www.glossesweb.com>

<http://www.coinsmania.gr/cm/guide/alphabets.htm>

<http://www.mpetskas.gr>

<http://www.skeptikon.wordpress.com>

Τα αρκουδάκια της αγάπης

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CE%BB%CF%86%CE%AC%CE%B2%CE%B7%CF%84%CE%BF>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A6%CE%B1%CF%84%CF%83%CE%BF%CF%8D%CE%BB%CE%B5%CF%82>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92

http://www.livopedia.gr/index.php/%CE%A3%CF%86%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CE%B5%CE%B9%CE%B4%CE%AE%CF%82_%CE%93%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AE

http://www.greek-language.gr/greekLang/studies/history/thema_15/05.html

<http://www.fhw.gr/chronos/02/mainland/gr/mg/achievements/writing/index1.html>

http://www.glossesweb.com/2010/10/blog-post_03.html#.Uu84fhB5GBI

Gummy Bears

<http://aienaristeyein.com/2011/08/14/%CE%B7-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-greeklsh-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%AF->

[%CF%80%CF%81%CE%AD%CF%80%CE%B5%CE%B9-%CE%BD%CE%B1-%CF%80%CE%BF%CF%8D/](#)

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B9%CE%BD%CE%B5%CE%B6%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%B3%CE%BB%CF%8E%CF%83%CF%83%CE%B1

<http://el.wikipedia.org/wiki/Greeklish>

<http://www.glossesweb.com/2011/08/kurilliko-alfavhto.html#.Uu86oxB5GBI>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%BB%CE%BB%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%B1%CE%BB%CF%86%CE%AC%CE%B2%CE%B7%CF%84%CE%BF

<http://www.fte.org.gr/html/brail.htm>

https://www.google.gr/search?q=%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AE+braille&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=CYH4Uu-pD5KUHQeTkICYDQ&ved=0CAcQ_AUoAQ&biw=1366&bih=622

<http://istotexniki.gr/home/%CE%B5%CE%BD%CF%83%CF%89%CE%BC%CE%AC%CF%84%CF%89%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%85%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82-braille-%CF%83%CE%B5-%CF%85%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CF%83%CF%84/>

Περιεχόμενα

Περίληψη.....	2
Summary.....	3
Εισαγωγή.....	3
ΑΛΦΑΒΗΤΑ	4
Τι είναι το αλφάβητο;.....	4
Ποια ήταν τα πρώτα τα αλφάβητα;	4
Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ	6
ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΓΡΑΦΗΣ;	6
ΣΕ ΠΟΙΑ ΑΛΛΑ ΜΕΡΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤΑ;	6
ΠΩΣ ΑΠΟΤΥΠΩΘΗΚΕ Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΗ;	7
ΣΦΗΝΟΕΙΔΗΣ ΓΡΑΦΗ	7
ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΕ ΣΦΗΝΟΕΙΔΗ ΓΡΑΦΗ	7
Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΡΟΖΕΤΑΣ	8
Πινακίδα Διοσηλιού	9

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ	12
Η Γραμμική Α.....	14
Κοινά στοιχεία Γραμμικής Α με Γραμμική Β.....	15
Μινωικές Επιγραφές	16
Η Χρυσή Καρφίτσα Του Μουσείου Αγ. Νικολάου Κρήτης.....	16
Γραμμική Β'	17
ΚΙΝΕΖΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ.....	22
Δυσκολία κινέζικων	23
Είδη διαλέκτων κινέζικης γλώσσας.....	23
拼音 Pīnyīn	24
Μερικές φράσεις στα απλοποιημένα κινέζικα:	25
Οι αριθμοί στα κινέζικα.....	25
Η γλώσσα " Νουσού"	26
Η δημιουργία της γλώσσας.....	26
Λόγος δημιουργίας και το περιεχόμενο	27
Αζτέκοι.....	29
Οι Αζτέκοι δεν είχαν αλφάβητο	29
Ναχουάτλ	30
Λέξεις Ναχουάτλ	30
Η εξέλιξη του αλφαβήτου	33
Τοπικές αρχαϊκές μορφές.....	33
Εξέλιξη των μορφών των γραμμάτων	34
ΚΥΡΙΛΛΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ	35
Γραφή Braille	43
Ιστορικό της γραφής για άτομα με προβλήματα όρασης.....	43
Η επινόηση της γραφής Braille	43
Ανάγνωση Braille	44
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ HAL	45
Σημαντικές δυνατότητες	45
GREEKLISH	45
Τύποι Greeklish	46
Πρότυπα	46
Οι ιδεολογίες της ορθογραφίας.....	47
Γιατί πρέπει να πείτε ΟΧΙ στα greeklish;	48

Emoticons	49
Συμπεράσματα και προτάσεις	51
Περιεχόμενα	53